

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II-a nr. 3651 6 PAGINI - 30 BANI Vineri 10 februarie 1961

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR

Ieri la Casa alegătorului de la clubul „Constructorul” din Capitală, s-au întâlnit alegătorii cu tinăra invitată Eugenia Mândița, care candidază în circumscripția electorală raională nr. 19. Iată un aspect din timpul discuțiilor purtate între candidată și citiva cetățeni din circumscripție.

Foto: M. TUDOR

Cu toată încrederea noastră

Sintem la o întâlnire în tregi alegătorii și candidații F.D.P. Noi îi vom acorda încrederea noastră tovarășii Vilcov! - rostește o gospodină din cartier.

realizează economii și depășește planul de producție. Într-un cuvânt, este considerată o bună tovarășă, cu multe calități gospodărești, pe care te poți bizui totdeauna.

Cind veneau alegerile viitorii deputați - moșteri, patroni, mari negustori - veneau și ne promiseseau marea cu sarea, continuă alt alegător. N-aveți canalizare, n-aveți apă, - strigau ei. O să vă dăm apă, imediat ce venim la putere. Și ne dădeau... președintele înflineam așa în bălți care inunda străzile și ulițele.

Aplauzele unanime ale celor de față întăresc aceste cuvinte și vin să confirme încă de pe acum votul pe care cetățenii din circumscripția raională îl vor da candidaților lor, Florica Vilcov.

Luind cuvântul, cetățenii mai în vîrstă ai cartierului Bucureștii Noi și-au amintit de alegerile din trecut, de guvernarea burghezo-mosierească.

Cine nu cunoaște astăzi cartierul Bucureștii Noi? Cu bulevardul său larg, străzile înguste - un singur vagon de tramvai, își amintește alegătorul Dăfin Carabin. Vai de cel care pierde acest tramvai și trebuia să meargă la fabrică pe jos prin noroaiile interminabile. Vai de gospodinele care trebuiau să se ducă tocmai la piața „Chibrit” după o piine sau un kilogram de gaz.

Unii dintre alegătorii muncitorii de la Fabrica „Tablita” o cunosc îndeaproape pe tovarășa Florica Vilcov. La fabrică, comunistă Vilcov este șefa de echipă în secția pulveri și granule. Avind o înaltă calificare le ajută pe membrele echipei să-și însușească cit mai bine marea și să dea produse de calitate în împreună cu întreaga echipă

De la podul Constanța, înainte, circula pe bulevardul de asfalt - pe atunci o stradă îngustă - un singur vagon de tramvai. Și amintește alegătorul Dăfin Carabin. Vai de cel care pierde acest tramvai și trebuia să meargă la fabrică pe jos prin noroaiile interminabile. Vai de gospodinele care trebuiau să se ducă tocmai la piața „Chibrit” după o piine sau un kilogram de gaz.

Despre toate acestea, înfăptuite în anii regimului nostru de democrație populară, au vorbit cu mîndrie cetățenii.

Activitate artistică în campania electorală

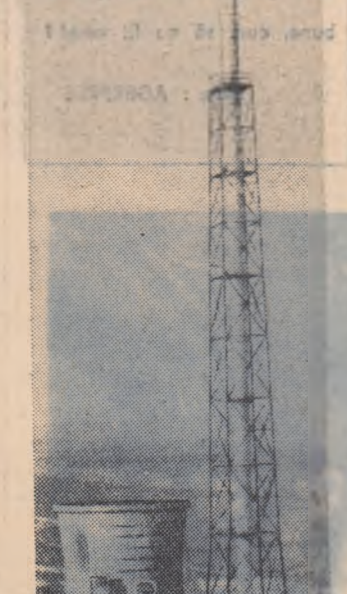
Apropiații alegători de depun-țaji în sfaturile populare și Marea Adunare Națională sint întimpinate cu entuziasm și cu o rodnică activitate, de către tinerii care fac parte din formațiile artistice de amatori ale Fabricii de rulmenți din Birlad. Cele 6 brigăzi artistice de agitație din fabrică au prezentat, pînă acum numeroase spectacole în circumscripțiile electorale.

Brigăzile din secțiile reparații mecanice, scularii și bile - role, spre exemplu, au susținut cite șase spectacole în fabrică, la casele alegătorului nr. 1, nr. 6 și la stația de oraficare din oraș.

matia de teatru a pregătit, și ea, piesa „Omul care a vănt moartea” de Victor Eftimiu, care satirizează mascarada electorală din România burghezo-mosierească. Echipa de dansuri a pregătit, de asemenea, citeva dansuri noi pe care le va prezenta pe scenetele orașului.

Hai la vot

Repetiția începuse la colțul rogu de o jumătate de oră. Tinerii artiști amatori din brigada de agitație a Centrului școlar forestier din Capitală, pregăteau noul program dedicat alegerilor, intitulat „Hai la vot”. Elevii care nu cu mult înainte făceau față cu prisosință exigențelor în bănci, au apărut pe scenă cîntînd. Am recunoscut cu ușurință pe elevul Sococi Aurel de la școala de maitri, pe elevii tîmisti Apostol Georgehe, Paraschiv Constantin, Duță Emilia, Nauman Iosif de la școala profesională care repetau, sub îndrumarea exigentă a preceptorului instructor, comunistul Manea Victor.

Vedere spre șantierul Combinatului Roznov. Foto: T. MIRONESCU

In această perioadă care ne-amăi rămas pînă la 5 martie, cînd cu toții vom merge la vot, brigada noastră artistică și-a propus să prezinte citeva programe artistice la Casa alegătorului nr. 32 din raionul 23 August. In acest scop, elevii Centrului școlar forestier din Capitală au pregătit piesa „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale, mai multe dansuri naționale, recitări și cîntece.

GH. FERARU elev-maitru

Un portret de pe șantier

Aveam în față o fotografie-portret, format mijlociu, cu contururile imaginii estompeate ca într-o ceață. - așa cum m-am întîmpinat și Onestii, în dimineața coborîrii mele din tren. Era o fotografie modestă, scoasă probabil „la minut”, de vreun artist cu intuiție, oplasit cîndva pe lingă bărcile șantierului cu credința adevărată că fiecare tînar va dori să aibă o fotografie „de pe

Foto: M. TUDOR

cînd lucram la Combinatul chimic” sau „la Termocentrală”, sau „la Rafinărie”, sau „la Cauciuc”. O fotografie de șantier, cam împlicată, dar revelatoare ca preludiv, ca primă luare de contact cu viața, cu personalitatea, cu capacitatea de muncă a tînarului pe care îl înfățișa, și pe care îl întîlnirea cu el avea să ni-l re-lene în trăsăturile lui oii - cum de altfel se întîmplase și cu șantierul, care, după ceia din primul moment din gară, avea să-mi apară - de aproape - în splendida lui masivitate și măreție...

Pe tînarul acesta - care are 28 de ani, conduce o brigadă de fierari-betonisti și este propus în alegerile pentru Marea Adunare Națională - mi-l inchipuam ca pe un om de statură atletică, un adevărat „Vulcan” modern, îndoiind liniile dure ale barelor de fier, întocmind scheletele titanice ale construcțiilor... Dar fotografia ce-o aveam în față imprimata, deși estompată, ceva din trăsăturile hotărîte ale caracterului și din comunicativitatea aceluși om, pe care imaginea sa vie - înfîntată succesiv de-a lungul anilor pe marile schele ale complexului Borzești-Onestii - le evidențiază și mai pregnant. Lui Gheorghe Bucelea îi este caracteristică mai mult agilitatea, o sprintenă mișcare parcă și atunci cînd stă de vorbă cu tine, jos, în curtea șantierului,

MIHAI NEGULESCU (Continuare în pag. 4-a)

V. CONSTANTINESCU

Industria constructoare de mașini

În vara anului 1859, cîșdar înainte de a se fi construit linia ferată Giurgiu-București, s-a petrecut pe drumul de pămînt dintre cele două orașe românești o întîmplare senațională: așezat pe tîvăluș, tras de nu știu cite perechi de boiași a fost odus la București corpul de citiva tone al motorului ce avea să fie instalat la moara Așan. Imaginați-vă cum încinta convuls ocele, cu vîrtejuri unii meli, cu sudalme greie și cu plesneta de bice. Așa a fost odus, pe tîvăluș, motorul primei mari mecanice din București și, aproape o sută de ani după aceea, cînd era vorba de un motor, de o mașină - unelă chiar simplă de tot ori de o mașină, ele s-au odus numai din străinătate. Agur negru al Prachei senevece în țară în bidoane „Standard Oil”, iar sub locul mobiliei de stil vieneze, vibra lemnul pîdurilor de la Vatra Dornei. Mașini? Uștăj industrial? Un strung măcar fabricat în România burghezo-mosierească? Nici pomeneală! Aurel Vlăduci și-a construit faimosul său avion într-un atelier de atelier de fabricație primitivă la ce raportul Cotroceni, iar o ingenioasă, economică și simplă mașină concepută la începutul veacului de Traian Vuia, a stat zeci de ani uitată în niște mape oarecare, pînă în anii noștri. O fabrică întreagă de lingă Obor a făcut de la înființarea ei pînă la Naționalizare, numai suruburi și piulițe. O altă fabrică, de la Sinaia, care astăzi produce pompe de injecție de înaltă tehnicitate era „specializată” în fabricarea cuieilor. Să nu mint, „Ford” avea o fabrică la Flăeșcoasa, dar ea nu era altceva decît un mare garaj de reparații auto și nimic mai mult.

rominesc. Așa se petrecea numai la trei ani după sfîrșitul unui război pusă în timpul căruia uzina constructoare fusese făcută zob. Nu mai puțin decît capitaliști străini, au rămas consimțămîntului și cei autohtoni. Iată de polițieni „istorici”, care, guvernînd oii îndelungă vreme rominească, au sărbătorit și cu jelușo cu beștelioale. Nu ne-am oprit la primul

dînd moaralele uriașe luau de pe chei și urcau pe puntea unui vapor piesele grele: motoarele, levile și cupatoarele unei linii automate de ciment. Am văzut tot în portul Constanța la o dată un vas indian descărînd minele de fier, iar nu departe un alt vas încărcînd lăși enorme în care erau marfă electromotrice fabricate la Craiova și Reșta, strunguri fabricate la Uzinele „Iosif Ron-

leții fabricate în țară, ne-am construit și profilat fabrici întregi specializate în construcții de mașini și agregate industriale, în aparatură de mare tehnicitate cum sint instrumentele de control și măsurări necesare în procesul de producție. Și iată că într-un timp istorice scurt am construit în țara noastră un univers industrial de o mare forță economică și de o surprinzătoare diversitate. Strungul la care se rotește, desfășurîndu-și șpanul argintiu acest ax de oțel este rominesc, după cum de fabricațiile rominești sint războaiele de țesut la care suveștile cleștară de-ii lași ochii. Rominesc este acest generator de curent electric care stă în casa lui de fontă ca o uriașă broască testoasă; de fabricațiile rominești e și locomotiva Diesel pe care o vezi cînd sub minile harnicilor muncitori reșeniți, rominești e și combina cu platosa ei ca argintul și locomotiva scundă, mîntă și instalația de foraj în care... am îndrăznit să intrăm în America.

In anul 1960, producția industrială a construcțiilor de mașini a crescut față de anul 1959 cu 22 la sută. La principalele produse au fost atinse, în anul 1960, următoarele niveluri:

- Mașini pentru achiziția metalelor: 4365 de bucăți, ceea ce reprezintă o creștere cu 40 la sută față de anul 1959.
- Motore cu combustie internă: (în mi C.P.) 354 ceea ce reprezintă o creștere cu 7 la sută față de anul 1959.
- Motore electrice: (în mi de kW) 532, ceea ce reprezintă o creștere cu 18 la sută față de anul 1959.
- Ulișe metalurgice: (în tone) 24.554, ceea ce reprezintă o creștere cu 27 la sută față de anul 1959.
- Instalații de țanț: 81 de bucăți, ceea ce reprezintă o creștere cu 13 la sută față de anul 1959.
- Ulișe pentru industria chimică: (în tone) 16.822, ceea ce reprezintă o creștere cu 45 la sută față de anul 1959.
- Autovehicule: 12.183 bucăți ceea ce reprezintă o creștere cu 27 la sută față de anul 1959.
- Tractoare: 17.182 bucăți, ceea ce reprezintă o creștere cu 35 la sută față de anul 1959.
- Combina tractoare pentru cereale pîioase: 5.500 bucăți ceea ce reprezintă o creștere cu 62 la sută față de anul 1959.

(Din comunicatul Direcției Centrale de Statistică asupra îndeplinirii Planului de Stat și Republicii Populare Romine pe anul 1960.)

tractor IAR-22. Privit acum, în parametrii săi cum demodajul poate părea lipsit și u de care expresie artistică și aerodinamică, dar astăzi România este o țară constructoare de foarte bune și economice tractoare, cunoscută pentru acest lucru pe piața internațională. Lejile de pe conveier sub poolele Timpei, tractoarele acestora ar apărea îndepărtate: Indonezi, ale Indiei, Vietnamului, Greciei etc.

Am văzut astă-vară în portul Constanța, la una din danele de încălzire, momentul memorabil pentru oțelarii reșeniți, așezat din Arad și instalații moderne de țanț fabricate la Uzinele „Mol” din Ploiești. Odinioară era cîș România exportă grâu și importa briciile „Petit Beurre”. Exporta lemn și importa mobilă. Exporta țitel și importa benzină cu cifră octanică mare, iată că ne-am schimbat. Tradușă în viață, înțeleg politica de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele și în cadrul acesteia - în primul rînd a industriei construcțiilor de mașini a dot roade bogate. Ne-am construit rafinării cu mare parte din instar-

la un singur omăntun: pe capota lui nu mai serie „Citroen”, ori „Ford” ci „Tudor Vladimirescu”. Pe motorul tramvaiului serie „Electroputere” și totul, de la bandajii roților pînă la cel mai mic rulment, este fabricat la noi în țară.

La vorba de punerea în valoare a marilor bogății materiale ale patriei, de descălușarea uraginelor de energie creatoare a poporului muncitor, și vorba de aplicarea în viața a politicii economice științifice a partidului. Sub conducerea înțeleaptă a partidului și guvernului nostru se îndeplinește, sub ochii noștri, într-un timp istorice scurt, o operă grandioasă de dezvoltare economică a patriei, de creștere rapidă și multilaterală a puterii ei industriale.

PETRU VINTILA

O NOUĂ SECȚIE LA UZINELE „NICOLAE CRISTEA”-GALAȚI

La Uzinele „Nicolae Cristea” din Galați s-a terminat construcția unei secții de cositorire. Totodată s-au făcut și primele probe de funcționare. Prin industria conserve-

Primiți ghlocei. Foto: AGERPRES

intrarea în funcțiunea a acestei secții Uzinele „Nicolae Cristea” produce un nou sertiment tablă cositorită - folioșii la confecționarea ambalajelor pentru

lor. Secția este înzestrată cu utilaje moderne, care permit mecanizarea și automatizarea completă a procesului de producție. (Agerpres)

Succes lucrărilor Conferinței pe țară a S.R.S.C.!

În ultimii ani, sub conducerea partidului, în țara noastră au fost obținute succese importante în lupta pentru ridicarea nivelului cultural, pentru răspîndirea în mase a celor mai noi cuceriri ale științei zilelor noastre. Revoluția culturală, care se desfășoară sub direcția conducere a Partidului Muncitoresc Român cu participarea activă a milioanele de muncitori, țărani muncitori, intelectuali, tineri - urmărește popularizarea în mase a politicii partidului, educarea milioanele de oameni ai muncii în spiritul ideologiei comunismului științific, al deprinderii de a conduce statul, de a participa activ la construcția economică și culturală. Revoluția culturală înseamnă totodată întărirea relațiilor socialiste de colaborare și ajutor reciproc între oameni, în viața socială, în producție, în familie, educarea lor în spiritul prieteniei între popoare, al patriotismului socialist și internaționalismului proletar.

Un rol important în lupta pentru răspîndirea în rîndul maselor largi populare a politicii partidului, a învățăturii marxist-leniniste, a noii culturi socialiste ce a înflorit în patria noastră partidul l-a acordat Societății pentru Cultivarea Științei și Culturii care desfășoară o intensă activitate pentru popularizarea cunoștințelor științifice și tehnice în rîndurile maselor și largi populare, pentru formarea unor oameni culti, cu o concepție științifică înaintată despre natură și societate.

An de an, propaganda desfășurată de S.R.S.C. a căpătat un caracter tot mai larg cuprinzînd în sfera ei mase din ce în ce mai mari de oameni ai muncii. Astfel, dacă în 1956 la manifestările organizate de societate au participat aproape 4.500.000 auditori, în 1958 au participat 8.200.000, iar în 1960 au participat 17.250.000 auditori din cele mai diferite categorii de oameni ai muncii.

Un mijloc utilizat într-o măsură din ce în ce mai mare de către S.R.S.C. Societatea a editat, de pildă, pînă în prezent 576 titluri în limba romină și în limbile minorităților naționale, într-un tiraj de 8.491.189 exemplare.

Deosebită contribuție la răspîndirea științei și culturii în țara noastră au avut în ultimul timp brigăzile științifice care s-au dovedit forme de propagandă vii, operative, atractive. Prin răspunsurile clare și precise pe care le dau la variatele întrebări ce-i frîmîntă pe oamenii muncii, brigăzile științifice se bucură de o mare apreciere în rîndurile oamenilor muncii, în rîndurile tineretului. Răspunzînd acestor dorințe, S.R.S.C. și-a organizat în cursul anului 1960, 3154 acțiuni ale brigăzilor științifice dintre care 2892 la sațe și 262 în întreprinderi.

Considerînd munca de răspîndire a științei în rîndurile oamenilor muncii drept sarcină de cinste, drept o înaltă îndatorire patriotică, intelectuală înaintată ai țării noastre s-au încadrat în activitatea S.R.S.C., găsînd mereu noi forme atractive de activitate. Alături de conferințe, lectorate, expoziții, universități populare, un rol important l-au avut în ultimul timp brigăzile științifice care s-au dovedit forme de propagandă vii, operative, atractive. Prin răspunsurile clare și precise pe care le dau la variatele întrebări ce-i frîmîntă pe oamenii muncii, brigăzile științifice se bucură de o mare apreciere în rîndurile oamenilor muncii, în rîndurile tineretului. Răspunzînd acestor dorințe, S.R.S.C. și-a organizat în cursul anului 1960, 3154 acțiuni ale brigăzilor științifice dintre care 2892 la sațe și 262 în întreprinderi.

În colaborare cu organele și organizațiile U.T.M., S.R.S.C. aduce o contribuție de seamă în lupta pentru răspîndirea științei și culturii în rîndurile tineretului. Conferințele în casele de cultură ale tineretului unde sint expuse o serie de probleme legate de politica partidului de construire a unei vieți noi probleme de cel mai larg interes pentru masele largi ale tineretului, conferințe speciale consacrate diferitelor categorii de tineri, conferințe ce au cunoscut o largă răspîndire în anul din urmă, susținerea activității cercurilor tinerilor naturalişti etc., iată citeva acțiuni inițiate de S.R.S.C. pentru creșterea nivelului cultural al tineretului.

Asăzi se deschide în Capitala patriei noastre Conferința pe țară a Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii, conferință care va debata și va lua hotăriri importante pentru creșterea continuă a activității Societății. Cu prilejul deschiderii Conferinței pe țară a Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii, tineretul țării noastre adresează conferinței deplin succes, urează Societății noi și noi succese pe calea răspîndirii în mase a politicii partidului pe calea înarmării maselor largi ale oamenilor muncii, ale tineretului nostru, cu profunde cunoștințe politice, științifice, culturale.

Cartier nou, lumină nouă. (O stradă din Cluj). Foto: V. CONSTANTINESCU

Toți tinerii secției — prieteni ai cărții

Organizația U.T.M. de la secția matrierei a Uzinelor „Grigore Preoteasa” din Capitală are o interesantă experiență în domeniul muncii cu cartea. Ca urmare a antrenării unui mare număr de tineri la concursul „Iubii cartea”, literatura se bucură de dragoste și atenție din partea tinerilor.

Biblioteca secției matrierei, Ștefan Bănică, se plînge de „greutățile” lui:

— Nu e ușor să răspunzi de bibliotecă voluntă a secției. De multe ori nu poți citi un rînd, nu-ți rămîne o carte. Uite, eu, iau săptămînal 70 volume de la biblioteca centrală a uzinei și în scurtă vreme dacă rămînde în trei cărți, iar deseori niciuna. Necazul tovarășului Ștefan Bănică s-a dovedit a fi întemeiat. Băieții nu-și „lăra” niciodată pe Ștefan: îi cer mereu alte cărți.

Ce metode se folosesc aici pentru atragerea tinerilor la lectură și pentru răspîndirea cărții?

Discuții ca cele din pauză sînt așezate în trezirea de lectură în recenzii făcute de tineri, recenzii pe care bibliotecarul obișnuiește să le numească împreună cu fișele de împrumut — „carte de vizită a cititorilor bibliotecii noastre”. Recenzia despre versurile lui Topircanu ținute de tînărul Sănduleac Mihai, foarte completă, îmbină aspecte din viața poetului cu cele cuprinse în opera. Sînt în această recenzie referiri interesante la neînțelegerea și răscolul care era tratat în societatea burghezomocșerăscă poetul, la viața lui hărțuită continuu de lipsuri și de mizerie.

Ascultîndu-l pe utemistul Mihai Teodorescu vorbind despre „Defășurarea” lui Marin Preda, tinerii de la matriere au îndrăgit mai mult creația scriitorului, sau hărțuit sînt să rămîna nici unul în urmă cu lectura literaturii contemporane.

Concursul „Iubii cartea”, privit cu răspundere de biroul U.T.M., folosit cu precizie în creșterea tinerilor i-a ajutat pe mulți să devină cititori pasionați. Pentru seralizi care sînt, desigur foarte ocupați, biroul U.T.M. a luat inițiativa să organizeze discuții în cadrul concursului de două ori pe săptămîna. Parti-

cipă în grupuri mici, și mai ales cei ce întîmpină mai multe dificultăți în aprofundarea lecturii. Comisia concursului își îndreaptă deosebi spre ei atenția. Adunările cu temă, seriile literare, recenzii, concursurile pe teme din literatura noastră contemporană, folosirea judicioasă a bibliotecii volante, popularizarea de cărți și de cititori frunțași la stația de radioamplificare, participarea la acțiunile literare organizate pe uzină sînt doar cîteva din acțiunile întreprinse de organizația U.T.M. de la matriere.

Deosebit de educative sînt însă și discuțiile finale de la concurs. Cu acest prilej tinerii sînt ajutați să facă legătura cu actualitatea, să aplice, creșterea învățămîntului iras din cărți.

Comisia este conștientă în aprecieri manifestînd o ex-

mar, care mai erau tentați să creadă că dacă au citit o carte, două — pot lua insigna. Faptul că biroul U.T.M. al secției îi atrage pe tineri la o lectură sistematică și folositoare se reflectă în toată activitatea lor. Tinerii care au cucerit insigna de „Prieten al cărții” nu se mulțumesc cu atât, ci rămîn mai departe pasionați cititori. Iată ce spune de pildă tov. Corneliu Vasilescu, matriere-sculer.

— Mai de mult nu citeam. „N-am timp”, răspundeam celor care mă îndemneau să citesc. Eram elev la școala profesională. Cînd am venit în uzină îmi venea greu chiar să asist la o discuție despre cărți; începusem să mă rușinez că tot timpul trebuie să tac. Tovarășii mei de muncă și-au dat seama. Au început să mă ajute să îndrăgesc cartea și eu, m-am străduit pentru că vroiam să nu rămîn de rușine. Am obținut insigna „Prieten al cărții” și acest lucru mi-a dat imbold. Tovarășii din secție îmi vorbeau despre o carte citită de ei. Eu le vorbeam despre o carte citită de mine. Se lueau discuții aprinse, dar totul lua sfîrșit cu bine, noi ne lărgeam orizontul de cunoștințe.

Datorită îndemnului primit datorită preocupării atente a biroului U.T.M., tinerii de la matriere citeau, învățau, dragoste pentru carte nu o aștepta numai cele 70 de insignă „Prieten al cărții”. Nu o aștepta numai fișele de lector. Bibliotecile personale pe care le au tot mai mulți tineri și pe care le îmbogățesc continuu sînt și ele o grîtore mare.

Într-un matriere Nicolae Eremko își va mai cumpăra cărți și biblioteca lui care are azi 75 de cărți, va avea la sfîrșitul anului 150. Corneliu Vasilescu vrea să-și cumpere încă 100 volume pe lângă cele 100 pe care le are. Mihai Drăgoi încă 80. Dar ar trebui să-i citim pe toți tinerii din secția matrierei care au în această privință cu toții planuri mari.

Organizația U.T.M. din secția matrierei în frunte cu secretarul ei Ludovic Antonescu, muncind cu fiecare tînăr în parte, gîndind cele mai nimerite metode de antrenare a tinerilor la concursul „Iubii cartea” a obținut frumoase rezultate în munca sa. Nu înseamnă că aici n-ar trebui făcut mai mult. Ar fi bine dacă s-ar lărgi gama metodelor de atragere a tinerilor la concursul „Iubii cartea”. Ar fi indicat să se organizeze procese literare, simpoziune, întîlniri cu scriitorii și redactorii de editură.

Astfel, în afară de cei 70 purtători ai insignei „Prieten al cărții” încă 30 vor purta în curînd insigna, ceea ce va confirma că într-adevăr cărțile au în tinerii matrierei de la Uzinele „Grigore Preoteasa” din Capitală prieteni devotați și statornici.

Din experiența biroului organizației U.T.M. din secția matrierei a Uzinelor „Grigore Preoteasa” din Capitală

gență demnă de remarcă. Înscrise la concurs, tinerii Ștefan Bănică și Buzatu Constantin au primit tot timpul manifestările cu cartea organizate în secție ca fiind necesare altora și nu lor. Buzatu Constantin s-a prezentat în fața comisiei concursului pentru a primi insigna „Prieten al cărții”. S-a așezat pe scaun. Și-a trecut mina prin părul creț și a spus: Vreau să vorbesc despre Caragiale. Tovarășii din comisie l-au lăsat să spună ce știe, l-au ajutat cu întrebări suplimentare, cînd însă și-au dat seama că altceva din bibliografia indicată nu mai citise și că reține doar cîteva titluri de cărți ale căror subiecte nici nu le putea schița, i-au arătat cit de mult greșese ne-participînd la acțiunile întreprinse în secție și l-au lămurit încă o dată că participarea formală la concurs nu folosește nimîm și în nici un caz lui. Exemplul lui Constantin Buzatu a servit și altora, ce-i drept puțin la nu-

mele legate intim de viața și preocupările masei de studenți timișoreni.

— Cadrele didactice au fost mobilizate nu numai la întocmirea unor programe variate pline de conținut și să contribuie direct la buna desfășurare a activității casei de cultură.

— S-au pus bazele unui cerc literar, organizat cu ajutorul comisei culturale a U.A.S. Timișoara, precum și alte măsuri care au făcut ca în prezent activitatea casei de cultură să devină multilaterală, apropiată de preocupările zilnice ale studenților, ca seară de seară școlii acestei instituții să fie frecventate de un număr mare de studenți.

— În fața acestei situații, cu monotonie, vă mărturisesc că am fost alungat din acest loc, drept care semnez prezenta.

„MONOTONIA”
pt. conformitate,
D. PAUL

Subsemnata, rugina, sau oxidul de fier, domiciliată pe metalele abandonate la voia întîmplărilor fac următoarea declarație:

— În urmă cu aproape un an m-am instalat ca la mine asăm în depozitul întreprinderii de a-provizionare a șantierelor de construcții din București unde se adunau buciile de fier nerecuperabile de pe diverse șantiere din Capitală. Aici, în împărăția celor peste 30 tone oxid de fier, în jurul meu, nimeni nu mă deranja, nimeni nu mă oprea să distrug încet pădurea de bare metalice aruncate de-a valma. Asta a durat însă pînă în luna decembrie anul trecut. Atunci în fața depozitului a apărut un fotoreporter. Și-a potrivit aparatul, a imortalizat pe pelicula depozitul. La puțină vreme, fotografia critică a apărut în „Știința tineretului” nr. 3575 sub titlul: „Rugina, bat-o vina!”

Urmările n-au întîrziat să se arate. Conducerea întreprinderii s-a deplasat la depozit, a evaluat cantitatea de fier vechi care zăcea nefolosită, a constat justetea depozitării a criticii. Curînd cele peste 30 de tone fier vechi au fost încredinate în tren și trimise direct oțelărilor Hunedoarei.

Drept care susțin și semnez prezenta „declarație”.

„RUGINA”

Subsemnata, cunoscută sub numele: monotonie, îmi exprim pe această cale „năpasta” ce s-a abătut asupra mea.

O vreme am gădînit liniștită la Casa de cultură a studenților din orașul Timișoara. Vă mărturisesc deschis că aceasta se resimțea în programul cultural care nu avea un caracter de masă, nu îmbracă forme noi, interesante.

Poate că aș fi viețuit mai mult

Rugina și monotonia au fost înlăturate

Pe urmele materialelor publicate

casei de cultură a studenților a citit articolul cu atenție și a hotărît să mă alunge din activitatea lui. Astfel a luat următoarele măsuri:

— Colectivul pentru redactarea programelor culturale a fost unit și supradotat un număr mare de studenți care culeg de la colegii lor sugestii interesante privind tematica și proble-

mele legate intim de viața și preocupările masei de studenți timișoreni.

— Cadrele didactice au fost mobilizate nu numai la întocmirea unor programe variate pline de conținut și să contribuie direct la buna desfășurare a activității casei de cultură.

— S-au pus bazele unui cerc literar, organizat cu ajutorul comisei culturale a U.A.S. Timișoara, precum și alte măsuri care au făcut ca în prezent activitatea casei de cultură să devină multilaterală, apropiată de preocupările zilnice ale studenților, ca seară de seară școlii acestei instituții să fie frecventate de un număr mare de studenți.

— În fața acestei situații, cu monotonie, vă mărturisesc că am fost alungat din acest loc, drept care semnez prezenta.

„MONOTONIA”
pt. conformitate,
D. PAUL

Cinematografe

PORTRETUL UNUI NECUNOSCUT: I. C. Frimu. Înfrățire între popoare. Gh. Doja. PISICA ÎȘI SCOATE GHEARELE: Republica. București (rulează în continuare de la orele 9.30 la 11).

AL SAHA, Miorita, I. Mat. VAN GOGH: Patria, Elena Pavel. U. NUL DINTRE NOI: Magheru, Arta. Moșilor. GENERAȚIA SALVATA: V. Alessandri. Lumina. V. Roșu. STAN ȘI BRAN: STUDENȚII LA OXFORD: Central. ALERG DUPA O ȘTEA: Victoria. Volga. PROGRAM SPECIAL PENTRU COPIL: 13 Septembrie (rulează în continuare de la orele 10 la 14). FATIMA: 13 Septembrie. MAMA INDIA: Maxim Gorki, B. Delavrancea. PRO. GRAM DE FILME DOCUMENTARE: Timpuri Noi (rulează în continuare de la orele 10 la 21). STEAUA TACERII: Tineretului, 23 August. BĂIEȚII NOȘTRI: 8 Martie. ULTIMA PRIMĂVARĂ: 8 Martie. GRIȚA ILZE: Cultural. ASASINUL DIN UMBRA: Unirea. PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE ROMINEȘTI: L. berății. PALATUL DE CLESTAR: C. David. DOCTORUL SOLM: Flacăra. CU ORICE PRET: Munca. G. Bacovia. FIUL MEU SE ÎNSOARA: T. Vladimirescu. CONFIDENTUL DOAMNELOR: Donna. SIMO DOAMNA CU CAPELUL: 16 Fe-

bruarie. CINTECUL MARI: M. Pintilie. EUGENIE GRANDET: Populă. PESCUITORI IN APATULBURE: M. Eminescu. DINGOLO DE ORIZONT: 8 Mai. SOLDATII FARA UNIFORMA: Floreasca, Aurel Vlaicu. DRAGOSTE PE NOTE: N. Bălcescu. MICHAM PANIN: G. Cosbuc. SAPTE MIRESE PENTRU SAPTE FRATI: Olga Bancic. SCRIȘOARE NEEXPEDIATA: 30 Decembrie. DARCLEE: Boleslaw Bierut. FANTEZIE DE IARNA: Drumul serii.

ADRIAN PĂUNESCU

La standul de cărți al secției matrierei din întreprinderea „Electroaparate” din Capitală.

Foto: N. STELORIAN

La standul de cărți al secției matrierei din întreprinderea „Electroaparate” din Capitală.

Foto: N. STELORIAN

Eugen Frunză: „Cupa eu garoafe”

Poezia de dragoste are o vechi și frumoasă tradiție în literatura română. De la cîntecul popular, conceput cîntec și cîntec, în negura vremurilor a puse, și pînă la culmile creației eminesciene tema poeziei fi urmărirea pe direcții dintre cele mai variate. E firesc, deci, ca astăzi, în literatura noastră realist-socialistă, care preia și duce mai departe întreaga moștenire progresistă a trecutului, lirica erotică să cunoască o nouă înflorire. Numai într-o societate cu adevărat liberă, cum este socialismul, un sentiment atât de înălțător ca iubirea își găsește desăvîșirea, devine o forță morală, trinitică, pe baza căreia se întemeiază relațiile de familie. Poate nu întîmplător majoritatea poeziilor de dragoste ce apar la noi slăvesc tocmai această dragoste matură, durabilă, dragostea dintre soți și soție, dintre oamenii legați afectiv pentru totdeauna.

Avem în față placheta de versuri „Cupa eu garoafe” de Eugen Frunză, apărută în E.S.P.L.A. spre sfîrșitul anului 1960. Cartea cuprinde numai versuri de dragoste. Ni se desvăluie astfel o iatură mai puțin cunoscută din creația

poetului. Desigur o poezie de dragoste poate fi, în același timp, tot atât de bine și o vibrantă poezie politică. De aceea, operațiunea de alcătuire a unor asemenea volume presupune, indiscutabil, o anumită doză de arbitrar. Cititorul are, însă, avantajul de a se oferi o culegere unitară de poezii ordonate pe o singură „problemă”.

„Cupa eu garoafe” este un volum de versuri închinat exclusiv iubirii acestuia statornic dintre soț și soție, iubirii

„Mai în ciudă, mai în șagă,
Eu te cert adeseori:
În te zburcîm de cu zori
Și-mi lipsești o zi întreagă...”

Tu bereta și-o azezi
Și din prag îți rizi de mine:
— Tîe urit? Rămii cu bine!
Viu disează să mă vezi...”

Și-așa trece, fără leac,
Ziua, noaptea... Și nu-i pace
Tu mă cerși. Și parcă-mi

Eu te cert. Și parcă-ți plac
(Și așa trece, fără leac)

obiectiv de conștiință trecerii iremediabile a timpului, de conștiința apropierei amurgului vieții — bătrîneții, ideea poetică rămîne axată totuși pe un fond optimist, tineresc:

„La ce cugeți, ciocirle,
Și te zburcîm sus, pe cracă?
Trece vara? Las' să treacă?
Vine toamna? Las' să vie!”

(Cu observația de amănunt doar că ciocirlia nu cîntă niciodată prin copaci, ci numai cînd se înalță în văzduh, pe cîmp). Alături de „piesele” valoroase „Cupa eu garoafe” conține și unele încercări mai puțin izbutite, ideile poetice încă nefinisate. (Vezi: „O, s-ar putea odată”, „Oare n-am fost cîndva străni?”, „N-aș vrea să-ți spun adio” etc.). Dar nu trebuie uitat că un volum de poezii, oricît ar fi de valoros, va conține întotdeauna pe lângă poezii izbutite și poezii... mai puțin izbutite. Asta nu înseamnă că autorul „Cupei eu garoafe” nu poate fi pe viitor mai exigent cu propria creație necredințat tiparului.

GH. ACHIȚE

NOTE DE LECTOR

Noul volum de versuri al lui Eugen Frunză cuprinde multe pagini bune, pline de duioșie și căldură:

„Ca dintre valuri, din adîncuri, marea,
Mă-nvăluie din părul tău chemarea.”
(Ca dintre valuri)

Chiar atunci, cînd printre rînduri se strecoară o vizibilă notă de tristețe, determinată

Vacanță studentească în inima munților

Dumitru Almaș

Sclipeste omătul pe Virful cu Dor, că parcă tot muntele ar fi sidet. Și albul acesta nevrosimil se topește în albastrul cerului de amiază.

Iar în Sinaia, pe străzi, în drum spre Furnica, ori spre Cota 1400, ori spre Știna Republicii, ori spre Castelul Peles, numai tineret vesel, zglobiu, pomit pe glumă și cîntec.

Da, Sinaia, în acest început de februarie, a devenit un fel de... oraș studentesc. Studenții la „Caraiman”, studenții la diverse vile, studenții la școlii, studenții la mormură a Casei de cultură, 1200 de studenți din Cluj, Timișoara, București, Iași, Mușeș își petrec vacanța de iarnă în această perla a Carpaților. Și taberele studențești mai funcționează la Breaza, Predeal etc.

— Întii de toate se odihnesc, îmi explică doctorul Cornel Cutaș, asistent la I.M.F. Cluj și conducător al taberei studențești din Sinaia. După efortul semestriului și al examenelor, își refac forțele pentru semestrul II și pentru examenele de fine de an. Dar odihna își are și o legie ei. Programele culturale și sportive dau acestor odihni un caracter organizat.

— Prin țara mi se perindă date, informații în legătură cu cazarea, cu masa, cu activitățile distractive, culturale și sportive.

Măntuie Cînel și în anul V la Institutul medico-farmacologic din Cluj. Și a fost trimis la odihna ca recompensă pentru rezultatele bune la învățătură și pentru faptul că își îndeplinește muncile obișnuite. Între altele, ca bun cîntăreț din vioară, face parte din ansamblul de muzică ușoară, ansamblu laureat pe țară, în primăvara anului trecut. Îi încântă vacanța în Sinaia. Își îmbogățeste bagajul de impresii plăcute.

— N-o să uit niciodată privilegiul de pe Virful cu Dor. E ceva mareț și uluitor. M-am uirac de două ori și de fiecare dată mi s-a părut și mai impresionant, și mai frumos. Am urcat și seara, la Cota 1400. De acolo, Valea Prahovei parcă-i semănă cu diamante, așa strălucesc luminițe, concînd parcă toată Calea Lactee a firmamentului. De altfel, mi s-a părut că nu-l decît o reflectare a Văii Prahovei pe cer.

Studenta Krieger Claudia, din anul IV al Facultății de con-

strucții din Timișoara, e fericită că-a trecut examenul de „construcții în lemn” („cel mai greu”) deși a avut în sesiunea aceasta 5 examene. Și-i bucurătoare că-a fost trimisă în tabără la Sinaia. Își scutură părul lung, își așează gulerul hainei de sport și mă asigură că-i place să se plimbe cu sania.

— Ne urcăm pînă la Cota 1400 și, duruș, la vale.

— Îi place să danseze și-i încîntă de programul Casei de cultură din Sinaia.

— Și aluzanța Roșionu Ana-Maria, din anul II Filologie, a bucură și fericită că se află în Sinaia, la odihna. E veselă și mereu ride, încîntată de tot ce vede, de tot ce trăiește aici.

— String putei pentru semestrul II să dau examene și mai bune decît pe semestrul I.

— Nu-i displace în Sinaia nici studentul Lăzăr Victor de la Institutul de cultură fizică și sport anul IV.

— Condițiile de viață de aici sînt foarte exigente. Anii I și II de la Institutul nostru se află pe Parîng, în cabana construită de noi la 1800 m altitudine. Eu mă aflu aici, pentru că am muncit cu spor în vederea examenelor.

Aflu că studenții au făcut o excursie la Poiana Brașovului, că au vizitat Castelul Peles, că au organizat într-unii tovarășești, că au vizionat spectacole cu piesele „Zăneliștii” și „Celebru 702” date de Teatrul din Ploiești, că participă la finalul concursului studentesc de șah, că pregătesc un spectacol de adio, susținut de studenții clujeni și cei timișoreni, dat alt pentru locuitorii orașului Sinaia cit și pentru studenți, precum și o seară de dans, în sala de mormură a Casei de cultură.

Atmosfera de calm și odihnă intră-mătoare. Peste Munții Bucegi, după zile de ninsoare, zile senine, luminoase, cum e cea de azi. Și parcă însumi mă odihnesc și mă înalță sufletele, printre acești convinsioși și modesti tineri, fii ai poporului muncitor, care-și petrec prin grija părintească ce le-o poartă partidul, statul nostru, o bine meritată vacanță, acolo unde altdată se etala doar desmățul propindepodei și vîrtejul ruletei.

Chiar numai această scurtă antologie cu un „altdată” grăiește tineretului nostru despre marile transformări pe care le înfăptuim.

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

Cărți noi

G. CĂTANĂ: Povestii din Banat culesse din gura poporului. Ediția a II-a îngrijită și prefațată de Marin Buzur. Ed. tineretului.

*** Balade oltenesti. Culesse de C. S. Nicolăescu-Plopșor. Prefață de Corneliu Bărbulescu. Colectia „Miorița”. Ed. tineretului.

GH. ABACHI: Scrieri alese. Ediție îngrijită și prefațată de N. A. Ursu. Colectia „Biblioteca școlară” nr. 2. Ed. tineretului.

EUSEBIU CAMILAR: Negura. Prefață de Mihai Gațu. Colectia „Biblioteca pentru toți” nr. 57. E.S.P.L.A.

AL. GHEORGHIU-POGONESTI: Rînduri de ieri și de azi — versuri. Cu o prefață de Al. Șahighian.

CEZAR PETRESCU: Oraș patriarhal — roman. Prefață de Mihai Gațu. Ed. pentru literatură.

ZAHARIA STANCU: Desculți — roman. (vol. I „Clopote și struguri”, vol. II „Printre stele”, vol. III „Carul de foc”). E.S.P.L.A.

J. LONDON: Coț alb. Ediția a III-a. În românește de Mircea Alexandrescu. Ed. tineretului.

L. FEUCHTWANGER: Simone. În românește de Ema Benic și Costa Giurgiuca. Prefață de Zoe Dumitrescu — Bușulenga. Ed. tineretului.

V. KAVERIN: Doi căpitani. Ediția a IV-a. Traducere de Marcel Gafton și Lidia Zamfirescu. Colectia „Cutezătorii”. Ed. tineretului.

NINA CASSIAN: Incură lăme — versuri. Desene de Nell Cobar. Ed. tineretului.

CONSTANTINESCU TITEL: S-au întors grauri. Ilustrații de C. Plăcintă. Ed. tineretului.

V. EFTIMIU: Povestind copilor. Ilustrații și opera de M. Chirnoagă. Colectia „Scriitorii patriei povestind copilor”. Ed. tineretului.

V. MAIACOVSKI: Ce să fie? Ediția a III-a. În românește de Nina Cassian. Ilustrații de Angi Petrescu. Ed. tineretului.

H. PANAITESCU: Tirbozal și Tirboșina pe insula misterelor. Ilustrații de Clelia Ottonne. Ed. tineretului.

J. VILLAFANE: Povestii și legende. În românește de Edgar Papu. Ilustrații de Florica Cordescu. Ed. tineretului.

*** Cîntece pentru tineret. Ed. muzicală.

M. SOLOHOV: Pămînt deselent — 2 volume. Ediția a VIII-a. Roman distins cu Premiul Lenin pe anul 1960. Traducere din limba rusă de Mihail Sevastos. Prefață de Ioan Grigorescu. E.S.P.L.A. — Cartea rusă.

ALEXEI TOLSTOI: — Gobelul regelui Marie-Antoinette și alte povestiri. Traducere din limba rusă de A. Lambriano, I. Popovici, R. Tudoran, A. Ivanovschi, A. Stemberg și Al. Filipișchi. Colectia „Biblioteca pentru toți” nr. 56. Ed. pentru literatură.

I. EFREMOV: Nebuloasa din Andromeda — roman. În românește de A. Rogoz și T. Berindei. Cuvînt înainte de I. Efremov. Ed. tineretului.

VL. NEPEȘ și I. STABOV: Cine-i primul? piesă într-un act. În românește de Irina Popescu. Colectia „Teatru de amatori”. E.S.P.L.A.

GEORGETA MORARU: Cîndrei. Ilustrații de Sorin Obreja. Ed. tineretului.

*** Peșaje din România — Carpați. Prefață de Tudor Argeșiu. Introducere de prof. Mihai Iancu. Ed. Meridiane.

Cînd oi școlă nouă și note bune, cum să nu fii vesel?

Foto: AGERPRES

ANUNȚ

Anunțăm pe toți participanții la CONCURSUL GHIȚOARE ÎN AJUTORUL TINERILOR CARE DORESC SĂ PARTICIPE LA CONCURSUL „IUBII CARTEA” — că în vederea acordării premiilor și mențiunilor celor care au realizat cel mai mare număr de puncte sînt rugați să trimită pînă la 15 martie, a.c. pe lângă răspunsurile la întrebări și toate cupoanele de participare — o notiță în care să se specifice numele, pronumele, adresa, locul de muncă, profesia, vîrsta și faptul dacă este sau nu purtător al Insignei „Prieten al cărții”.

De cînd înființate, cursurile de cultură muzicală pentru oamenii muncii din București desăvîșă o vie activitate cultural-muzicală în rândurile formațiilor artistice de amatori din Capitală. La lecția ținută de criticul muzical Viorel Cozma a luat parte și compozitorul Ion Chirescu, despre a cărui activitate muzicală s-a vorbit. După lecție, cursanții s-au întreținut cu compozitorul.

Foto: AGERPRES

Foto: AGERPRES

din viața organizațiilor U.T.M.

Muncă de îndrumare, nu vizite grăbite

Atât la Comitetul raional U.T.M.-Iliș, cât și în organizațiile de bază U.T.M. din raion am aflat lucruri interesante despre munca activiștilor comitetului raional, despre modul cum își petrec timpul în organizațiile de bază, cum le îndrumă și le ajută pentru a-și îndeplini sarcinile ce le stau în față.

Dacă cu câteva luni în urmă membrii biroului, secretarii comitetului raional U.T.M. se deplasau rar în organizațiile de bază, timpul petrecut la comitetul raional în trecut mult timp îl deplasau în ultimele luni lucrul acesta a fost în bună măsură remediat. A crescut totodată și exigența biroului comitetului raional față de munca instructorilor. A început acum să se încetănească obiceiul ca fiecare activist să aibă un plan concret de activitate pentru perioada în care se deplasează pe teren. Biroul comitetului raional discută planul fiecărui instructor, în parte îl ajută să-și îmbogățească, dându-i totodată și unele îndrumări asupra felului în care să-și îndeplinească.

Cum folosesc activiștii Comitetului raional U. T. M. - Iliș, timpul petrecut în organizațiile de bază

teie (forțat de curiozități, dar nerăbdând cu un marșion). După o asemenea statistică se pune în mod legitim întrebarea: a avut instructorul timp să ajute competent organizațiile de bază? S-a îmbunătățit activitatea acestora în urma deplasărilor lui? Din păcate, nu! În multe organizații de bază învățămîntul politic se desfășoară slab, iar la Chișcădă și Nevoiesi cercurile politice nici măcar nu și-au început activitatea. În comuna Sălcuș, de pildă, în luna ianuarie a avut loc o reuniune în care s-a discutat despre activitatea de bază U.T.M. În adunările generale se discută de luni de zile unul și același lucru: planul de muncă.

Din cauza lipsei de îndrumare concretă nu rarori în aceste organizații de bază munca politică este înlocuită cu ședințe, cu „fabricarea” de hirtii. În planul comitetului raional U.T.M. cu privire la mobilizarea tineretului la îndeplinirea sarcinilor economice, de pildă, la întocmirea cerșurii a dat sprijin și tovarășul Lupu, sint prevăzute măsuri interesante, utile: crearea unei echipe de tineri și a unui post utemist de control la G.A.C. Bejan, organizarea de noi brigăzi de muncă patriotică etc. Dar membrii comitetului raional U.T.M. nu știu cum să organizeze o echipă de tineri, un post utemist de control. De aceea, cum era și firesc de altfel, până în prezent nu numai că nu s-a creat echipa de tineri la G.A.C. Bejan,

În anul care a trecut 50 de tineri de la Întreprinderea „Tricoțajul Roșu” din Capitală au devenit purtători ai înșelăciunii „Prietenii ai cărții”. Încă de la începutul acestui an, comitetul U.T.M. din întreprindere și-a propus să atragă noi tineri la concursul „Iubiți cartea”. Pentru aceasta, bibliotecile din secții au început să procure și să pună la dispoziția tinerilor cărțile necesare. Membrii comitetului U.T.M. controlează cum se desfășoară acțiunea de pregătire pentru concurs și îi ajută pe tineri, în afară de aceasta, controlând situația concursului împreună cu bibliotecara Stănilă Maria din secția confecții. Cu această prilej secretarul comitetului U.T.M. a oferit că în secția numărul cititorilor a crescut la 52.

Foto: N. STELORIAN

dar nici măcar nu s-au studiat condițiile din această gospodărie colectivă în ceea ce privește organizarea echipei, lucru ce trebuia deosebit de făcut înainte de întocmirea planului.

Acțiunile începute și neterminate, măsuri luate numai pe jumătate, îndrumări date în fugă și multă, multă alergătură fără rost — iată în ce constă stilul de muncă al tovarășului Lupu.

Dar defecțiunile relatate în stilul de muncă al unor instructori se pot observa chiar și în activitatea unor membri ai biroului raional U.T.M.

În munca tovarășului Gheorghe Sălcuș, secretar cu probleme de propagandă, ocupă încă prea mult loc ședințele, întocmirea diferitelor hirtii, cu care își petrece majoritatea timpului (și nu numai), la sediul comitetului raional, dar și cu ocazia deplasărilor în organizațiile de bază.

În ianuarie 1961, tovarășul Gheorghe Sălcuș a petrecut 11 zile în organizațiile de bază, dintre care 3 zile în comuna Sărbii, 2 zile în comuna Visca, 2 zile în comuna Vorța, o zi în comuna Ștefan cel Mare și două zile în comuna Brâncuș — timp consumat în mare parte cu pregătirea și desfășurarea ședințelor de comitet și cu înmărmarea unor cerșuri de membru al U.T.M.

Ni se pare foarte strășcă activitatea tovarășului Sălcuș în aceste comunități mai ales neorientată spre problemele esențiale. Comitetul raional U.T.M. din Brâncuș, de pildă, nici înainte de venirea tovarășului Sălcuș și nici după, nu a știut și nu știe cum să-și organizeze munca pentru a-și îndeplini sarcinile ce-i revin.

Deplasări, după cum am văzut se fac. Ba unele dintre ele, în special cele ale instructorilor, au la bază și un plan de activitate înmănuș Intomit. Din cele relatate mai sus reiese însă ineficiența multora din aceste deplasări, timpul irosit de unii activiști fără un prea mare folos practic, datorită stilului lor defectuos de muncă. De aceea considerăm că problema principală care se pune în fața Comitetului raional U.T.M.-Iliș este eficacitatea deplasărilor. Și Cocioabă Gheorghe, și Lupu Ion, ca și Banu Nicolae, Osoianu Romulus etc. sînt instructori cu experiență în munca de organizație, care au posibilitatea de a face o muncă de calitate mai bună. Trebuie însă ajutați mai mult, controlați mai îndeaproape.

Aceasta presupune însă o schimbare substanțială și a stilului de muncă al biroului comitetului raional U.T.M., schimbare care să ducă la o muncă mai de adîncime. Numai în felul acesta comitetul raional, aparatul său se pot achita de marile sarcini pe care partidul le-a pus în fața organizației noastre.

ȘT. NEKANITKI
ROMULUS LAL

O re în șir tinerii își petrec vremea pe schielele șantierelor. Construiesc. Aceasta le este meseria îndrăgită. De la temelii ei își încep urcușul a cerșii etaj peste etaj și nu-și curmă îndrăznețea lor ascensiune decât atunci cînd ultimul detaliu al proiectului este intruchipat în cărămidă, beton și fier. Cu toții se străduiesc ca ceea ce le iese din mîini să fie bun, să fie trăinic, să fie frumos. Este pentru oamenii muncii, pentru bunăstarea și bucuria lor! Acesta le este gândul care îi înarpează în muncă pe tinerii din cadrul Întreprinderii nr. 3 construcții a T.R.C.L. Brașov. Acolo unde — în orașul Brașov, în stațiunea Predeal, la Codlea, Zărnești — ei înalță, alături de vîrștii noi clădiri, muncesc cu entuziasm și abnegație.

Dar după ce coboară după schiele ce fac, cum își petrec ei timpul liber? (mai mult de jumătate din muncitorii Întreprinderii sînt tineri, cu toate că ei sînt împărțiți pe diverse șantiere, după lucru sînt aduși cu mijloacele Întreprinderii la Brașov, unde locuiesc). Aceasta întrebare și-a pus-o cu maturitate comitetul U.T.M. din Întreprindere, căuind să-i dea un răspuns prin fapte.

Joi tineretului
instructiv și atrăgător

Pe tovarășul Ludovic Bencez, secretarul comitetului

Ce acțiuni întreprind brigăzile de muncă patriotică

În perioada aceasta de iarnă, comitetele comunale U.T.M. din raionul Satu Mare au organizat numeroase acțiuni de muncă patriotică la care au mobilizat un număr mare de tineri. Multe din obiectivele propuse au fost îndeplinite. Altele sînt în curs de realizare. Și acum, pe scurt, iată stadiul lucrărilor de muncă patriotică în organizațiile de bază din unele sate și comune ale raionului.

Comuna Ardeu: 300 de tineri încadrați în 8 brigăzi utemiste de muncă patriotică au contribuit la construcția unei școli medii efectul voluntar o bună parte din munca necalificată. Economile realizate se ridică aproape la 20.000 lei.

Comuna Rușeni: A fost terminată construcția clădirii culturale din localitate. Prin munca voluntară efectuată de tineri la lucrările necalificate s-au economisit aproape 10.000 lei.

G.A.C. Mădăras: Cei 74 de utemiști ai lui numără organizația și-au luat angajamentul de a transporta, pe terenul gospodăriei lor în această iarnă peste 15.000 de tone îngrășăminte naturale. Pînă acum ei au transportat peste 10.000 de tone. Acțiunea continuă.

Satul Solduța: De curînd a fost terminat un frumos local pentru căminul cultural în care tinerii își vor petrece în mod plăcut timpul liber. Au participat la lucrările de construcție 60 de tineri realizînd o economie de peste 12.000 de lei. S-au evidențiat în mod deosebit tinerii Pintea Dumitru, Ardeleanu Ion și alții.

Comuna Vela: Organizațiile de bază U.T.M. desfășoară în această perioadă o largă acțiune de colectare a fierului vechi. Pînă la sfîrșitul lunii ianuarie s-au colectat aproape 3.000 de kg fier vechi care au și fost predate I.C.M.-ului. Și aici acțiunea continuă.

Satul Gerășu: Prin muncă voluntară 65 de tineri au săpat 1.500 de metri liniari de

Era și timpul să discutăm despre activitatea brigăzilor și-a dat părerea utemistul Florea Fănică de la Șantierul Naval Otlenița, citînd ofișul care anunță adunarea generală.

șanțuri pe ulițele satului și au colectat peste 1.000 de kg fier vechi.

Satu Mare: Organizațiile U.T.M. din gospodăriile agricole colective au mobilizat tinerii la construcția de șanțuri și săvine precum și la alte lucrări în cadrul gospodăriilor realizînd pînă acum economii în valoare de 90.000 de lei.

Comuna Hrip: Tinerii din brigăzile utemiste de muncă patriotică au desfășurat numeroase acțiuni de înfrumusețare a comunei lor. Pînă acum ei au reparat 7 km drumuri, au construit 700 de metri liniari trotuare pe ulițele satului și au reparat mai multe podete.

V. MOINEAGU

Tinerii — principalii activiști culturali

Comitetul raional și organizațiile de bază U.T.M. din comuna Cărbănești (raionul Tg. Mureș), acordă o mare atenție activității culturale în activitatea raională-organizată. Așa este în cadrul formațiilor artistice la comuna sat 6 echipe de tineri în care lucrează 76 tineri, 2 coruri (la Crăciun și la Nașterea), 6 brigăzi artistice de agitație în care sînt antrenate peste 120 tineri.

Brigăzile artistice, care se bucură de mare popularitate, prezintă spectacole inspirate din viața gospodăriilor colective din Cărbănești, Făc și Crăciun. Acum u. tinerii din brigada artistică din Crăciun pregătesc un spectacol în cinstea alegerii deputaților în Marea Adunare Națională și sfaturile populare.

GUSTAV ȘTEFAN

Cum ne ocupăm de educarea politică a viitorilor utemiști

În fabrica noastră — care cunoaște o permanentă dezvoltare — se angajează mereu noi muncitori în majoritatea lor tineri. Mulți dintre ei nu trec în prealabil printr-o școală profesională unde, odată cu profesia, să-și poartă însuși și un bagaj de cunoștințe politice. Terminînd școala elementară, rămînd o vreme ocaz, pe lângă părinți, unii se încadrează în viața organizațiilor de cartier, mulți nu. Odată cu intrarea în întreprindere însă primul drum îl face organizația U.T.M. în înțelegerea și dobîndirea de a deveni utemiști. Față de acești tineri noi avem o mare răspundere. Datoria noastră este să-i ajutăm să cunoască cel mai bine politica partidului nostru, sarcinile mari pe care le-a tras în Congresul al partidului pentru dezvoltarea construcției socialiste în patria noastră, să-i ajutăm să înțeleagă sarcinile organizației U.T.M. — educarea comunistă a tineretului, mobilizarea acestuia la îndeplinirea sarcinilor sociale de partid — și pe ocazie să-i ajutăm să dobîndească o bună cunoștință de caracter propriu liniarului înaintat al zilelor noastre.

Discuții cu noi despre felul în care trebuie să se pregătească pentru a putea deveni utemiști, tinerii se oleră de obicei să îndeplinească o sarcină din loc în muncă colectivă. Răspunzînd acestui lucru, noi înțelegem în activitatea brigăzilor de muncă patriotică, în munca culturală. Obținînduse să răspundă la chemările brigăzilor, să fie prezente la repetițiile formațiilor artistice, ei înțeleg să-și îndeplinească disciplinat primele sarcini obștești.

Odată cu antrenarea lor la îndeplinirea diferitelor sarcini de organizație, atenția noastră este îndreptată și asupra pregătirii lor politice — ocazia fiind pentru noi, de obicei, problema esențială, în afara faptului că le recomandăm să studieze și să însușească prevederile Statutului U.T.M. pe mulți dintre ei îi încadrăm în învățămîntul politic de organizație.

Grijă noastră pentru pregătirea politică a acestor tineri nu se limitează numai la cele spuse mai sus. Noi cutăm să-i cunoaștem îndeaproape pentru a fi în cea mai bună măsură nevoile de ajutor. Aproape toți sînt foarte tineri — între 16 și 20 de ani, mulți dintre ei în vîrstă odată cu meseria și cum să-și organizeze viața. În asemenea momente un stat dat la timp, o observație făcută cu exigență dar și cu căldură, îl poate scuti pe tînr de o experiență tristă, de un pas greșit.

Grijă noastră pentru pregătirea politică a acestor tineri nu se limitează numai la cele spuse mai sus. Noi cutăm să-i cunoaștem îndeaproape pentru a fi în cea mai bună măsură nevoile de ajutor. Aproape toți sînt foarte tineri — între 16 și 20 de ani, mulți dintre ei în vîrstă odată cu meseria și cum să-și organizeze viața. În asemenea momente un stat dat la timp, o observație făcută cu exigență dar și cu căldură, îl poate scuti pe tînr de o experiență tristă, de un pas greșit.

Experiența noastră ne-a dovedit că cunoașterea tinerilor înainte de a deveni utemiști, discuțiile din adunările de primărie în U.T.M., sînt baza de la care pornește organizația în educarea lor comunistă.

Am să dau cîteva exemple. În ultimele luni au fost primii în U.T.M. de către organizația de bază din secția noastră 18 tineri fete: Doina Vasile, Mariana Cotel, Victoria Dumitrescu, Anisoara Roman și altele.

Pregătirea lor pentru a intra în U.T.M. a decurs firesc: s-au înscris la învățămîntul politic, au studiat Statutul U.T.M., nu au lipsit de nici una din activitățile organizației. Dar nu cu toate celelalte fete lucrurile s-au petrecut la fel. Așa, de pildă, Florica H. s-a prezentat la biroul U.T.M. la cîteva zile după ce s-a înscris la cursurile politice. Datoria noastră este să-i ajutăm să dobîndească o bună cunoștință de caracter propriu liniarului înaintat al zilelor noastre.

Tribuna secretariatului organizației U. T. M.

trebuie să tindă să ajungă un bun meseriaș, să aibă o calificare cât mai înaltă, că aceasta este o cerință a organizației față de utemiști; dar ogeaba. Florica se simțea bine și așa. În aceste condiții o puteam noi considera pregătită să devină utemistă? Ana Matei n-a renunțat în a o convinge. Dreptele fiind de partea Anei, Florica s-a înscris în cele din urmă la cursul de calificare, devenind în scurt timp o bună muncitoare.

Elena M. după terminarea școlii a stat o perioadă ocaz, în care timp, lipsită de supraveghere (locuia cu o bunică) a nimerit într-o societate nu tocmai corectă. A venit în fabrică cu o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comportări discutabile. Muncea fără trageri de inimă și simț de răspundere era certăreț. Datorită caracterului ei ușuratic, manifestat pînă și în strîdența cu care se îmbracă, nici nu era simpatizată de cei din jur. Dar noi aveam datoria să ne ocupăm de ea cu atenție, să n-o lăsam să meargă înainte pe drumul pe care apucase. Și într-o bună zi a venit la noi odată o serie de comport

Am 18 primăveri

Sînt rîspîndere de-acum și lupi,
Ca brigada mea întîi să iasă,
Tinerete, astăzi n-ai obrazul supt,
În uimă ești la tine-acasă.

Viața nouă l'vizul tu n-l crești
Votul tineretii și-l dăm fie;
Amintirea anilor acești
Vom păstra-o-n suflet veșnic vie.

(Din poezia trimisă ziarului de corespondenții voluntari RADU F.)

Da!... Cît de frumos sînd aceste cuvinte: „Am 18 ani!”. În ziua aceea te-ai sculat mai de dimineață și ai alergat la oglindă. Ți-ai privit chipul mai mult ca de obicei. Ciudat! Abia atunci ai observat că pieptul e parcă mai puternic, că ești mai înalt, mai vinjos. La fabrică sau la școală tovarășii de muncă ți-au prins la butoniera hainei o floare. Te-au felicitat. Cei mai vîrstnici ți-au strîns mîna. Strîngerea lor de mîna e fost parcă oltel decît altădată. Era așa ca de la egal la egal. Atunci, pentru prima dată ți-ai spîntit mîndru, doar pentru tine: „Am 18 ani. Sînt major”.

De la minerul Ursu Marin am primit o scrisoare scurtă, dar semnificativă.

„Abia începusem să umblu în picioare cînd tata a plecat pe front. Am aflat mai tîrziu ce-mi spusese el la plecare. M-a rădicat în brațele vinjoase, mi-a pus cașcheta lui pe cap și mi-a spus: „Să crești mare fiule și să trăiești în pace! De atunci el nu s-a mai întors. Dar eu am apucat alte vremuri decît cele pe care le-a trăit el. Acum, la 18 ani, sînt miner. Mi-am îndeplinit unul din cele mai frumoase visuri ale copilăriei. Iar eu știu pentru ce votez. Votez pentru ca țara să nu-și piardă mai la rîmasă bun de la feciorii lor, așa cum și-a luat tata de la mine, votez pentru ca toți cei de vîrstă mea să trăiască în pace și să se bucure din plin de frumusețea zilelor noastre de azi. Iată de ce întregea mea putere de muncă o pun în slujba înfloririi patriei!”.

Te desprindz greu de anii frumoși ai adolescenței, dar nu-l nimic, te așteaptă alții ani mai frumoși. Ai în față un viitor luminos spre care pășești sigur, hotărît.

Știi prea bine că nu totdeauna o fost la fel. Ai aflat și din amintirile tatălui tău, dor mai cu seamă le-ai aflat din viața omor din trecut a moștenirii sau a profesorului tău. Au fost și vremuri în care cel ca tine își blestemă cele 18 primăveri împlinite. Le blestemă că nu auveau ce minca, că nu puteau munci, că peste tot erau mai explozivi, că erau deosebiți de viață. Toate acestea le știi bine și nu le uii.

Sute de scrisori vin la redacție. Sute de picături din cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Fiecare dintre ele povestește despre anii luminici pe care li trăim, despre frumusețea vieții de azi. Printre ele înțelegi multe care încep cu o celești cuvinte, care în aceste momente capătă un caracter simbolic. „Votez la 18 ani!”. „Votez pentru prima dată!”. „Din ele răzbate bucuria tînrului care are acum acest mare drept, acela de a participa la alegerea candidatului pentru noștrii noastre mături pe cei de 18 ani, le dă dreptul să participe la viața politică a țării în rînd cu toți ceilalți cetățeni. Tinerii prețuiesc drepturile și libertățile de care se bucură astăzi. Fiecare dintre ei își împărtășește gândurile acum, în preajma alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și în Sîturile Populare.”.

Și fiecare din aceste plicuri conține în rîndurile lor bucuria celor care votează pentru prima oară. Fiecare din autorii acestor rînduri își îndreaptă plini de recunoștință gîndul către partidul nostru drag care li ocrotește și le călăuzește pașii spre un viitor fericit.

După ce aminteste despre marile transformări pe care le-a cunoscut orașul de pe Cîmpul Republicii — Oradea — Balș Rodica își încheie scrisoarea cu câteva versuri închinată partidului. În ele și-a pus toată dragostea ei pentru cel care-i luminează calea în viața frumoasă de azi.

În noi e vîntul țării mele
Și lumină n-are căror
O viață nouă nu ne-ai făcut
Partid părinte, fiu slăvit!

Sudorul Ion Marcelus de la Fabrica de ciment „Ilie Pintilie” din Fieni, ne-a trimis o scrisoare în care vorbește despre toți tovarășii lui de muncă care votează pentru prima oară.

„Aveam doar 18 ani. Acum, la 18 ani, fiecare dintre noi are în față un viitor frumos. Eu sînt sudor. Gh. Pirulescu, Ion Oprea, Ion Nuță sînt lăcătuși. Blaga Gheorghe e mecanic iar Constantin Iancu e laborant. Toți sîntem elevi ai școlii medii serale. Astăzi condițiile create de partid ne asigură posibilitatea de a învăța, de a ne împlini visurile cele mai îndrăznețe. Anul acesta, nu-i vom mai petrece cu privirea pe pîrîșii și frații noștri sau pe tovarășii de muncă cînd vor merge la vot. Aveam 18 ani și ne bucurăm și noi de acest drept. Dorim să fim primii la centrul de votare. Va fi o zi de neuitat pentru noi, atunci cînd pentru prima oară vom vota pe candidații noștri, candidații Frontului Democratiei Populare”.

Alte scrisori, alte gînduri, alte năzuințe.

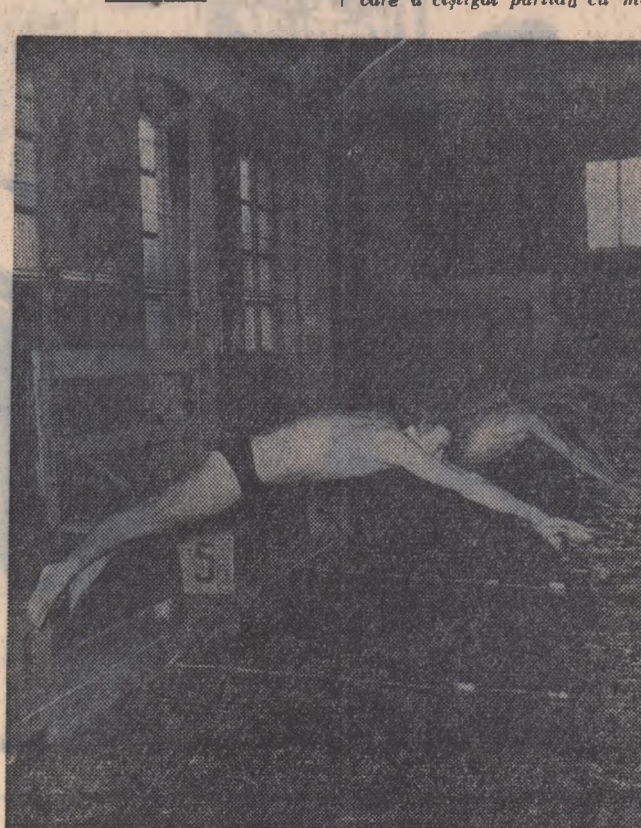
„Mi-e drag satul meu, serie Letiția Rațiu. Îmi sînt dragi noile lui construcții, mi-s dragi oamenii lui harnici, hotărîți. Aici ne-am trăit sărăcie și mizeria în anii de demult, aci trăim zilele fericite ale prezentului. S-a schimbat mult satul meu. Aici s-au înălțat case mirate, avem cîmp nemărginit și este altele. Se scusa asfaltată te cheamă parca seara la plimbare, iar becurile electrice îți zîmbesc la tot pasul. Aici m-am născut și am crescut eu, aici, în satul Unirea din raionul Aiud. Oamenii nu mai sînt robi ca altă dată. Fiți lor, cei de o vîrstă cu mine, înafară acum la școli superioare în orașele din împrejurimi, iar cei din sat s-au arîtat în marșă familie la colecționarii. Și eu votez pentru prima oară. Votez pentru satul meu, o părticică din mîndra noastră țară. Votez ca el să fie mai frumos, mai bogat, votez candidații Frontului Democratiei Populare, interpreți și ai gîndurilor și visurilor noastre, cei de 18 ani!”.

Și mai sînt mulți dintre cei ce votează pentru prima oară, cei care vor să împărtășească tuturor marea lor bucurie.

Silvia Chivan din București, Nijă Constantin din Pitești, Tonia Florina din Drăgășani, Maria Pand, din comuna Goleanu, raionul Poșoanele, Andreia Costescu din Medias și mulți alții au așternut în rînduri simple toate gîndurile lor, toată frumusețea celor 18 ani pe care li trăiesc tinerii în patria noastră.

Cad filele din calendar. Cu fiecare filă ruptă, cei care au împlinit 18 ani se apropie tot mai mult de ziua alegerilor cînd, alături de toți oamenii muncii din patria noastră, vor vota pentru o viață din ce în ce mai îmbelșugată, pentru viitorul luminos al patriei, pentru marea cauză a socialismului și a păcii.

I. ISAHIA
GH. NEAGU

Antrenament la bazinul cooperat din cadrul Complexului sportiv Floreasca din Capitală. Foto: AGERPRES

„Doctorițele noastre”

Fata venise în biroul consultanței să rezolve câteva probleme. Copia pe un carnețel cifre dintr-un registru voluminos și trebuia aceasta o preocupa foarte mult. Era îmbrăcată într-un halat de un alb imaculat iar părul îi lezase strîns sub o bîsmăluță cu asemănare de bonetă.

Cînd, înșfîșit, găsi timp să privească pe cei din jur, Tudor Ion făcu prezentările:

— O cunoașteți pe doctorița noastră?

Fata ne întinse mîna:

— Eugenia Zamfir!

Am întreat-o:

— Ați terminat de mult medicina?

— Încurcat, ne stînd ce să răspundă, „doctorița” s-a adresat celui ce făcuse prezentările:

— Nene Tudore, tot așa ai rămas... Ți arde de glume.

Și a țînt din bîntușă conștientă. Ion Tudor, care în deplîngere cu multă conștiință dar și cu importanță funcția de responsabil al fermei de oi de la gospodăria agricolă colectivă din Gighera a trebuit să explice:

— Utemista aceasta, Eugenia Zamfir, e îngrîșitoare la ferma de păsări, dar așa îi spunem noi, doctorița. Avem două „doctorițe”: ea și Constantin Gorcea. Le-am găsit în halate albe și Ți-e mai mare dragul să le vezi în mijlocul puzderiei de păsări. La primăvară să veniți pe la Gighera să le vedeți.

Ne-am obișnuit să vedem, de regulă, o gospodină în jurul căreia mișună câteva zeci de păsări și de fiecare dată, în fața unei asemenea tablou am acordat admirația cuvenită femeii care știe să îndeplinească casa îndeletnicindu-se, printre altele, și cu creșterea păsărilor. Dar de la gîmile sau gîștele care cresc pe lângă casele gospodărilor și pînă la 2.900 de piște, rai și găini îngrijite de numai două „doctorițe” e o diferență. Tocmai de aceea mi s-a părut că mîna celor două tinere colectivistice are ceva deosebit de interesant. „Doctorițele” cunosc fiecare pasire, le-au crescut de cînd au sînt gîoacea ouălor, au învățat necentenit particularitățile din viața lor, știu să le ferească de molime

(în acest caz îndeosebi merită să le spunem doctorițe) știu să le pregătească hrana și condițiile de adăpost pentru ca să le născă și în acest a-n timp rece tot păsările noastre outoare” așa cum le născă în timpul verii.

Dar la Gighera ai să întîlnești la toți colectiviștii care lucrează în sectorul zootehnic dragoste față de animale. Tudor Ion, de pildă, cel de care aminteam mai înainte că îi place să le născă pe fetele de la ferma de păsări doctorițe, cînd intră în sîmburii care adăposteste 1850 de oi îmbrăcat halatul alb și Ți practică meseria cu o deosebită pasiune. Cunoaște fiecare oie și e gata să facă sînsorare cu orice s-a dispus s-o piardă că în primăvară de la fiecare oie va obține cel puțin un miel.

Victor Purcaru împreună cu ajutorii lui îngrijeste 640 de porci iar Gheorghe Tobă, șeful fermei de vaci, e pretențios și nu admite ca la ora convenită, una din cele 249 de vaci să nu fie furajată sau adăpată.

LUCIAN ZATTI

Ca și celelalte orașe ale țării și Craiova a întinerit în anii regimului nostru. În fotografie: blocuri noi pe strada Al. I. Cuza. Foto: AGERPRES

Sport

Hochel pe gheață

● După cum transmite corespondentul sportiv al Agenției TASS, echipa de hochei pe gheață a Institutului de căi ferate din Leningrad se pregătește intens în vederea competiției „Cupa orașului București”, care va începe la 15 februarie în R. P. Romîni. Echipa studenților din Leningrad a câștigat în anul 1958 campionatul R.S.F.S. Ruse și de atunci participă la întrecerile echipelor de categoria A. Poarta echipei leningradene va fi apărată de Iuri Ețimov, în vîrstă de 22 ani. Dintre apărători se remarcă Victor Moșaghi și Ivan Gurlor, iar din tinerii atacați: Iuri Komarov, cel mai tehnic jucător al formației, Nikolai Bulanov, Herman Grigoriev și Evghenii Dubrovin. Echipa Institutului de căi ferate din Leningrad a susținut pînă acum un singur meci internațional învingînd cu scorul de 11-1 echipa Partizan din Belgrad.

● Duminică dimineața în incinta Circuitului de stat, cu începere de la ora 10 va avea loc o interesantă reuniune de hochei în cadrul căreia se vor întîlni pugiliștii dubului Progresul cu cei ai selecționatului orașului Ciomplung Mureș. În eșle mai importante meciuri se întîlnesc: Ion Marin—Ion Marciu V. Badiu—Al. Barciua și I. Ivaș—E. Schnupp.

● Pe stadionul Maracana din Rio de Janeiro s-a disputat miercuri întîlnirea internațională de fotbal dintre echipa Real Madrid și formația braziliană Vasco da Gama. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2-2 (2-0).

● În cadrul eșturilor de finală ale turneului internațional de fotbal pentru echipele de juniori, formația Lanerosi a învins cu 1-0 pe Fiorentina, iar Internaționale a câștigat cu același scor în fața echipei F.C. Torino. În celelalte meciuri urmează să se întîlnescă A.C. Milano—Dinamo Zagreb și Juventus—Bayern München.

Rugbi

● Echipa selecționată de rugbi a Africii de sud și-a început turneul în Franța jucînd la Bordeaux cu o reprezentativă a Franței de sud-vest. Rugbiștii din Africa de sud au terminat învingători cu scorul de 29-3 (13-3).

Handbal

● În ziua a doua a competiției internaționale „Cupa orașului București” pentru echipele feminine de handbal în 7 s-au înregistrat următoarele rezultate: București—București tineret 12-6 (5-4); Belgrad—Budapesta 11-10 (5-7).

Astăzi se dispută partidele: București (tineret)—Berlin (ora 18,30) și București—Belgrad (ora 19,30). În deschidere la ora 17 meciul masculin C.C.A.—Rapid.

Incheierea lucrărilor Comisiei mixte guvernamentale romîno-bulgare

Intre 3 și 7 februarie 1961 au avut loc la București lucrările sesiunii Comisiei mixte guvernamentale romîno-bulgare de colaborare economică și tehnico-științifică.

În cadrul lucrărilor sesiunii au fost examinate probleme privind realizarea prevederilor Acordului comercial de lungă durată și posibilitățile de dezvoltare în continuare a colaborării economice și tehnico-științifice dintre cele două țări, precum și măsuri organizatorice privind activitatea comisiei mixte.

Cele două delegații au convenit asupra largirii nomenclatorului de produse și creșterii volumului schimburilor între cele două țări pe perioada 1961-1965.

În scopul dezvoltării lucrărilor geologice din R. P. Bulgaria pentru descoperirea de noi rezerve de țife și gaze, Republica Populară Romîni va acorda Republicii Populare Bulgaria ajutor în dezvoltarea prospeccțiilor geologice prin asigurarea de consultații la proiecte tehnice, transmiterea de documentații tehnice organizatorice, trimiterea de specialiști pentru a da sprijin la lucrările geologice, precum și prin livrări de utilaje petroliere de prospeccțiuni și de foraj.

Livrarea acestor utilaje și acordarea ajutorului tehnic, în conformitate cu hotărîrile luate de conducerea de partid și de stat din cele două țări, se va face pe credit.

Comisia a adoptat măsuri privind specializarea în fabricarea unor produse ale industriei constructoare de mașini și pentru elaborarea de pro-

puneri de colaborare în alte ramuri de producție ale celor două țări.

La sesiune s-a examinat studiul în care se află studiile privind construirea unei hidrocentrale pe Dunăre și s-a hotărît continuarea acestor studii în vederea construirii centralei prin eforturile comune ale celor două țări.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat într-o atmosferă tovarășească și în spiritul unei depline înțelegeri.

Protocolul întocmit a fost semnat din partea romîni de tov. Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, și din partea bulgară de tov. Jivko Jivkov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria.

Masă în cinstea conducătorului delegației guvernamentale economice a R. D. Vietnam

Tovarășul Alexandru Moghioros, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a oferit joi o masă în cinstea conducătorului delegației guvernamentale economice a R. D. Vietnam, Nguen Zui Chin, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, loșciun cu ministrul ministrului și președintele Comitetului de Stat al Planificării, Gogu Rădulescu, ministrul ministrului, Mihail Florescu, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, membri ai conducerii unor ministere economice, funcționari superiori.

(Agerpres)

găției guvernamentale economice a R. D. Vietnam, precum și Nguyen Minh Chuong, înscărcinat cu afaceri ad-interim al R. D. Vietnam la București.

Au participat tovarășii Alexandru Bîrlădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gh. Gaston Marin, președintele Comitetului de Stat al Planificării, Gogu Rădulescu, ministrul ministrului, Mihail Florescu, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei, membri ai conducerii unor ministere economice, funcționari superiori.

(Agerpres)

Informații

Joi a sosit în Capitală, întorcîndu-se din Italia, tovar. Vasile Florea, membru al Biroului Politic Central al U.T.M., care a participat la sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Federației Tineretului Comunist Italian.

A sosit în Capitală pianistul italian Rodolfo Caporali, profesor la Academia Santa Cecilia din Roma, care va susține un recital la Cluj, în ziua de 10 februarie, și un altul la București, în ziua de 12 februarie.

A APĂRUT
PRESA NOASTRĂ
REVISTA UNIUNII ZIARIȘTILOR DIN R.P.R.
Anul VI nr. 1 (57) 1961

A fost lansată o nouă motonavă

În cinstea alegerilor de la 5 martie, construcția de la Șantierul naval din Galați a lansat joi la apă o nouă motonavă de 2.000 tone. Construcția ei a durat ca o lună mai puțin decît la primul vas similar construit la aceste șantiere. Generalizarea metodelor înaintate, ca folosirea largă a sudurilor automate și semiautomate, asamblarea vaselor după sistemul secției și blocetajii, a dat posibilitatea ca noua motonavă să fie lansată la apă cu 20 de zile înainte de termenul planificat.

Consumul specific a fost redus cu peste 24 tone tabii și profile, față de consumul înregistrat la primele motonave.

Un portret de pe șantier

(Urmare din pag. 1-a)

Însorît. Din 1959 au participat la construcția a 5-6 obiective importante aici, la Onești și Borzești. Unii dintre ei și-au chemat în brigadă și frații mai mici, de prin diferite colțuri de țară. Stanciu Victor și Trifescu Nicolae, cei mai tineri dintre ei, se simt, alături de ceilalți, ca într-o devărată familie.

Acest spirit colectiv, instaurat în brigadă, oglîndește și fidelitatea încă o latură a caracterului tînrului și conducătorului său. E vorba de grîja față de om, de grîja pentru o bună calificare a tovarășilor și asigurarea unor condiții satisfăcătoare de trai, de grîja pentru îmbogățirea orizontului lor cultural.

Această latură a caracterului lui Bucelea se amplituează armonios cînd trecem la problemele de interes general, la problemele obștești. Prin aplicarea unei dîntre inițiativele lui, întreprinderea în cadrul căreia lucrează a avut amf tre-

ti păstrează încă o parte din ființă sus, în păienjenisul metalic al schelelor. E un om făcut parcă să trăiască și să muncească acolo, sub înalt, între căldura pămîntului și golul fascinant al azurului într-o încordare perpetuă cu fierul, cu dimensiunile, într-o luptă cu propria odihnă, preringîndu-și tineretea spre boltă cu fiecare bară nouă metalică.

Cu o seriozitate matură, cu o bună calificare, modest și comunicativ, Bucelea este în momentul de față cel mai bun șef de brigadă de pe Valea Troțușului. Aproape jumătate din oamenii brigăzii (toți sub 26 de ani) lucrează cu el din 1955, de la Dărmănești. În 1958 au construit împreună case de odihnă, pe lîitoralul

cut economii de peste 1.000.000 lei. Gheorghe Bucelea duce o viață activată pe tîrîm obștești. Aici, la Onești, el este un luptător neobosit pentru asigurarea unor optime condiții de muncă, de locuit, de hrană și culturale — pentru toți tinerii muncitori de pe șantier. Fiindcă, în noua orăș Onești, problemele cetățenești sînt strîns legate de problemele șantierului. E o caracteristică a locurilor, în care, nu numai că se naște un oraș și un complex industrial, dar se naște și „lumea” acestora, atmosfera, specificul lor. Pentru ca Oneștiul să însemne deopotrivă, de la început, și condiții moderne de viață, și mentalitate înaintată, socialistă, și încordare creatoare, și frumusețe, — tînrul Gheorghe Bucelea, și — odată cu el — atîția alți muncitori de frunte ai șantierelor de aici, își aduc în permanență, de ani și ani, cu modestie și perseverență, aportul lor rodnic și revelator.

DE VINZARE LA MAGAZINELE DE SPECIALITATE

Popularizînd realizările regimului nostru

Într-o vizită la Consiliul local F.D.P. am aflat lucruri interesante despre felul cum se popularizează realizările regimului nostru democrat-popular în regiunea Bacău.

În urma sarcinii trasate de către comitetul regional de partid, comisia de propagandă și agitație din cadrul consiliului regional F.D.P. a acordat o deosebită atenție acțiunilor de popularizare a realizărilor din regiunea noastră înfăptuite în anii puterii populare.

Această comisie a căutat să găsească mijloacele cele mai sugestive pentru a ilustra cit mai concret realizările obținute. Astfel, în afara celor două fotomontaje reprezentînd succesele obținute pe drumul industrializării socialiste și transformării socialiste a agriculturii regiunii Bacău, tipărite fiecare în cite 50.000 de exemplare, și a unui alt fotomontaj închinat realizărilor social-culturale, s-a pus un mare accent pe editarea în tiraj de masă a unor fol volante, cuprinzînd cite o expunere scurtă și un grafic comparativ. Aceste fol volante ilustrează realizările obținute în cele mai diferite domenii de activitate ca de pildă: ce s-a făcut în anii puterii populare în domeniul ocrotirii sănătății și al prevenirii sociale, al creșterii nivelului de trai, al mișcărilor sportive etc. De bună seamă, în acest fel se pot ilustra mai concret și mai direct realizările regimului nostru democrat-popular din toate domeniile vieții decît printr-un fotomontaj general. În același scop s-a mai editat într-un tiraj de 5.000 de exemplare monografia „Regiunea Bacău în anii puterii populare”. Această monografie s-a difuzat la toate casele alegătorului. Am aflat că alegătorii li acordă foarte multă atenție.

În cele 325 de Case ale alegătorului, deschise în regiunea s-au ținut peste 360 de prelegeri de către conferențieri bine documentați. Numai în perioada dintre 15-31 ianuarie 1961, la casele alegătorilor, căminele culturale, colturile roșii și cluburi, au fost ținute 621 de conferințe la care au participat 55.908 oameni ai muncii. Apoi, 370 de echipe artistice de amatori de la sate și 180 de formații artistice sindicale și-au dat concursul prezentînd în cadrul acestor manifestări programe culturale legate de campania electorală. În vederea popularizării realizărilor din regiunea Bacău s-au mai organizat la casele alegătorilor din orașe și sate simpoioane cu participarea unor muncitori și cadre de conducere care muncesc la noile unități industriale ale regiunii, și a unor țărani muncitori din unele gospodării colective milionare. S-au organizat de asemenea întîlniri ale alegătorilor cu scriitorii și oameni de artă din regiunea Bacău care au vorbit despre condițiile noi de muncă și creație oferite oamenilor de artă și cultură de regimul democrat-popular.

Toate acțiunile și manifestările amintite mai sus vor continua, luînd o extindere și mai mare. De asemenea, se vor organiza un număr de 10 expoziții de fotografii, în fiecare raion cite una, reprezentînd realizările regimului nostru în regiunea Bacău în industrie, agricultură și în domeniul social-cultural. Fotografii au și început să se întorcă de pe teren și mapele cu fotografii pentru expoziții au început să se umple una cite una cu imagini grăitoare despre dezvoltarea economică impetuoasă și înflorirea regiunii noastre în anii puterii populare.

V. MAȘEK

Pregătiri pentru campania de primăvară în Dobrogea

În Dobrogea se fac intense pregătiri pentru buna desfășurare a lucrărilor agricole de primăvară. În stațiunile de mașini și tractoare revizuirea și repararea tractoarelor a fost executată în proporție de peste 95 la sută. Mecanizatorii din S.M.T. Sibioara, Topraisar, Topologu, Dobrobanu și Casitelu, au pus în stare de funcționare întregul parc de tractoare și mașini pe care-l vor folosi la însămînțările de primăvară. Gospodăriile agricole colective au reparat, de asemenea, în atelierle proprii, aproape 500 de pluguri cu tractiune animală și peste 400

de semănători. Colectiviștii acordă o deosebită atenție pregătirii semințelor. Ei au condiționat aproape 70 la sută din cantitățile de sîmînță de orz și ovăz și continuă în prezent verificarea acestora în laboratoare. Pe cîmp au fost transportate mari cantități de îngrășăminte.

Anul acesta gospodăriile colective vor însămînța întreaga suprafață prevăzută pentru floarea-soarelui numai cu sîmînță din soiul Wnilmk-8931, iar din cele destinate culturii porumbului pentru boabe, pe mai mult de 60 la sută vor semăna sîmînță hibridă.

Plenara C. C. al Comsomolului

Joi s-a deschis la Moscova cea de-a IX-a plenara a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist Leninist din U.R.S.S. (U.T.C.L.)

Demonstrația tineretului studios din Cuba

La 8 februarie, la Havana a avut loc o mare demonstrație a studenților și elevilor cubani organizată ca o ripostă la încercările unui grup de contrarevoluționari de a împinge tineretul la acțiunile ostile revoluției cubane.

Tineretul participant la demonstrația din 8 februarie și-a manifestat hotărârea de a apăra cuceririle revoluției, de a lupta în strînsă unitate cu guvernul și poporul cuban pentru înflorirea economiei și culturii țării, pentru a-i întări capacitatea de apărare.

Represiunile antimuncitorești din Grecia

ATENA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 februarie la Curtea de Apel din Atena a luat sfîrșit procesul intențat celor 19 muncitori care au participat la greva din decembrie 1960 a constructorilor.

TRATATIVELE DE LA PARIS

Contradicții franco-vest-germane și planuri clădite pe nisip

PARIS 9 (AGERPRES). — La Paris se desfășoară o vie activitate diplomatică. La 9 februarie a sosit aici cancelarul vest-german Adenauer pentru a duce tratative cu președintele de Gaulle.

Tratativele dintre Adenauer și de Gaulle se vor desfășura în cel mai mare secret. Ministrul Afacerilor Externe al celor două țări vor participa numai la o parte a discuțiilor dintre cei doi oameni de stat.

După cum se afirmă la Paris, Adenauer a adus în capitala franceză proiectul unei uniuni vamale între cele două uniuni economice vest-europene rivale — unaunea „celor șase” și uniunea „celor șapte” (din ultima fac parte Anglia, Suedia, Norvegia, Danemarca, Austria, Elveția și Portugalia).

La închiderea ediției:

Atacul tihăresc al unui avion francez asupra avionului cu care călătorea L. I. Brejnev

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 februarie guvernul sovietic a protestat energic pe lângă guvernul Franței în legătură cu atacul tihăresc săvîrșit de un avion militar francez asupra avionului civil al U.R.S.S. pe bordul căruia se afla Leonid Brejnev, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. (Leonid Brejnev se află în drum spre Republica Guinea).

În Declarația Guvernului sovietic, remisă la 9 februarie de Andrei Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., însărcinatului cu afaceri ad-interim al Franței în U.R.S.S. de Grandville, se arată că un avion militar francez a atacat avionul sovietic „Il-18” deasupra Mării Mediterane, la 130 km. nord de orașul Alger.

Avionul militar bimotor cu reacție francez a făcut trei viraje la o distanță primejioasă

Visita la Budapesta a delegației sindicatelor din R. P. Română

BUDAPESTA (Agerpres). — În drum spre patrie, delegația sindicatelor din R. P. Română, condusă de tovarășul Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Român, președinte al Consiliului Central al Sindicatelor, care a participat la Berlin la sesiunea Comitetului Executiv al Federației Sindicale Mondiale, a sosit la Budapesta, unde s-a oprit o zi la invitația tovarășului Miklos Somogyi, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., președinte al Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Ungară.

Joi după-amiază delegația sindicatelor din R. P. Română a vizitat uzinele „Ganz-MAWAG” din Budapesta. Cu acest prilej a avut loc o adunare a muncitorilor uzinei la care a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Apostol.

Congo: Puterile colonialiste și marionetele lor în impas

NEW YORK 9 (Agerpres). — Ultimele știri sosit din Leopoldville arată că clica trădătorilor și a marionetelor dindu-și seama că fugă pămîntul de sub picioare, pune la cale noi aventuri periculoase. După ce au suferit două eșecuri, bandeile lui Mobutu se pregătesc pentru un nou atac împotriva forțelor armate ale guvernului legal.

NEW YORK 9 (Agerpres). — Potrivit știrilor sosit din Leopoldville, la 9 februarie clica trădătorilor națiunii congoleze în frunte cu Kasavubu și Mobutu și-a pus în aplicare planul avînd drept scop să „legalizeze” regimul său uzurpator și să-i dea aparența de putere civilă normală.

Retine atenția faptul că în acest „nou guvern” a cărei componentă a fost publicată, figurează numele acesorași persoane — marionetele colonialiștilor belgieni și al altor colonialiști — care au pus țara la cheremul tihărilor străini și au adus-o într-o stare de haos și ruină.

În S.U.A.: „Prea mulți oameni nu capătă ceea ce le-ar putea oferi medicina”

— Recunoașterile președintelui Kennedy privind situația gravă în domeniul sănătății publice —

WASHINGTON 9 (Agerpres). — La 9 februarie președintele Kennedy a adresat Congresului un mesaj special cu privire la situația ocrotirii sănătății în S.U.A. Faptele citate în acest nou mesaj arată lipsurile grave ale sistemului american de deservire medicală a populației și de pregătire a cadrelor medicale.

Prima consecință a acestui sistem greșit, se recunoaște în mesaj, este faptul că nolle medicamentelor și metode terapeutice sînt de prea multe ori inaccessibile celor care au cel mai mare nevoie de ele.

DIN CAUZA Lipsei DE FONDURI și DE PERSONAL CALIFICAT, SE SPUNE ÎN MESAJ, „PREA MULȚI OAMENI NU CAPĂTĂ CEEA CE LE-AR PUTEA OFERI MEDICINA”.

Președintele subliniază că într-o situație deosebit de grea se află 16 milioane de americani în vîrstă de peste 65 de ani, deoarece „cheltuielile lor

RE A PRIMULUI MINISTRU LUMUMBA, CORESPONDENTUL ZIARULUI „CHRISTIAN SCIENCE MONITOR” scrie: „AFRICANII CONSIDERĂ CĂ D-L LUMUMBA A VRUT SĂ-I ALUNGE PE EUROPIENII COLONIALIȘTI ÎN TIMP CE GENERALUL MOBUTU I-A INVITAT ÎNAPOI, CĂ D-L LUMUMBA MERGE ÎN FRUNTEA CURENTULUI ISTORIC AFRICANE, ÎN TIMP CE ACTUALII CONDUCĂTORI DE LA LEOPOLDVILLE MERG ÎMPOTRIVA ACESTUI CURENT”.

NEW YORK 9 (Agerpres). — Potrivit știrilor sosit din Leopoldville, la 9 februarie clica trădătorilor națiunii congoleze în frunte cu Kasavubu și Mobutu și-a pus în aplicare planul avînd drept scop să „legalizeze” regimul său uzurpator și să-i dea aparența de putere civilă normală.

Retine atenția faptul că în acest „nou guvern” a cărei componentă a fost publicată, figurează numele acesorași persoane — marionetele colonialiștilor belgieni și al altor colonialiști — care au pus țara la cheremul tihărilor străini și au adus-o într-o stare de haos și ruină.

PE SCURT

VORONEJ, La 9 februarie, N. S. Hrușciov a sosit la Voronej pentru a participa la lucrările consfățuirii fruntașilor din agricultura regiunilor centrale de cerezozi din Uniunea Sovietică.

PARIS, Referindu-se la sursă demnă de încredere, agenția France Presse relatează că guvernul francez a hotărât să nu mai declanșeze explozii nucleare experimentale în Sahara. Aceasta nu înseamnă că guvernul francez a reanunțat în general la experiențele nucleare.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

De peste hotare

„Nu găsesc de lucru niciăieri...”

• Situația îngrozitoare a locuitorilor orașelor-fantomă • La 25 de ani fără speranță de a obține de lucru • Se înmulțesc regiunile cu șomaj cronic din S. U. A.

Scrimtoara „Newsweek” a publicat în ultimele săptămîni un reportaj asupra situației teribile a șomerilor americani din orașele de deprimare economică.

„Scrimtoara — se arată în reportaj — este un oraș în care corurile marilor uzine nu mai sînt funcționale și nu mai scoot fum. Pe străzi, principala se vede mormanele acoperite de vizuiri.”

Rudy Teisinger, un șofer mecanic în vîrstă de 39 de ani este unul din mii de muncitori care și-au pierdut joburile. Camera pe care o locuiește este goală, cu excepția a două scaune stricute, a unei mese de tablă și a unui clăucior de copil. În familia lui sînt 11 persoane — Rudy, soția lui, cinci băieți și patru fete. D-na Teisinger stă lângă clăucior.

Rudy și soția sa vizitează în loc pe unul din cele două scuturi. Bogatul lui sînt îngrășat și înmulțit. El nu știe să facă nimic pentru a merge și muncesc într-o fabrică din

Scranton, în 1958 câștiga 1.64 dolari pe oră. Apoi, după 15 ani de muncă, a fost concediat.

Davy este un orăz care sîmbătă găsit într-o vale moartă. Muncii care îl înlocuiau erau deopotrivă bogate de bani. Cu mai puțin de un deceniu în urmă aici existau 13 mîini și orășelul prosper. Acum mîinile sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

Bowy este un orăz în re-

șie sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

Bowy este un orăz în re-

șie sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

Bowy este un orăz în re-

șie sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

Bowy este un orăz în re-

șie sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

Bowy este un orăz în re-

șie sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

șie sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

Bowy este un orăz în re-

șie sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

Bowy este un orăz în re-

șie sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

Bowy este un orăz în re-

șie sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

Bowy este un orăz în re-

șie sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

Bowy este un orăz în re-

șie sînt moarte și Davy a ajuns un orăz fărîncat. Potrivit unor rapoarte 80 la sută din populația este formată din șomeri. Printre aceștia se află Alvin Panser, un miner căruia, în vîrstă de 55 de ani, soția lui și opt din cei șase copii ai lor, Alvin a pierdut speranța de a mai găsi de lucru.

„Am pierdut șansa la 13 ani pentru că să muncesc în mină — spune el. Dacă vîrstă am fost miner dar acum nu mai este de lucru. Ce poate face un om în fața unei asemenea situații?”

Bowy este un orăz în re-

Recent, huliganii fasciști au încercat să atace sediul C.C. al Partidului Comunist Italian. Muncitorii din Roma le-au dat fasciștilor riposta meritată, punîndu-i pe fugă.

PE SCURT

VORONEJ, La 9 februarie, N. S. Hrușciov a sosit la Voronej pentru a participa la lucrările consfățuirii fruntașilor din agricultura regiunilor centrale de cerezozi din Uniunea Sovietică.

PARIS, Referindu-se la sursă demnă de încredere, agenția France Presse relatează că guvernul francez a hotărât să nu mai declanșeze explozii nucleare experimentale în Sahara.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

NEW YORK, Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în anul 1960 au murit în accidente de muncă 13.800 de muncitori, 1.960.000 au devenit infirmi iar 83.000 dintre aceștia și-au pierdut parțial sau total capacitatea de a munci.

MOSCOVA, Alexei Kosighin, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita India în a doua jumătate a lunii februarie 1961.

Din Cumea Cargă Din Cumea Cargă Din Cumea Cargă

„Bogațiile Portugaliei în mîinile a 50 de familii”

Evenimentele recente de pe „Santa Maria” și din Angola au adus în atenția opiniei publice mondiale realitatea portugheză. Ce se învîntă în această țară pe care tiranul Salazar a transformat-o într-o imensă temniță și despre care doar rar răzbat informații în coloanele presei străine? Ziarul talian „PAESE SERA” a publicat zilele acestea un interesant articol al generalului Humberto Delgado, liderul opoziției portugheze care spre a evita arestarea sa s-a refugiat în Brazilia. Chiar titlul articolului lui Delgado nu se pare deosebit de grăitor: „Bogațiile Portugaliei în mîinile a 50 de familii”.

Le ricchezze del Portogallo nelle mani di 50 famiglie

Delgado afirmă că „situația Portugaliei poate fi descrisă prin trei negații: nici un fel de libertate, nici un pic de moralitate, nici un pic de pînă”. Omul politic portughez își argumentează prin fapte afirmative sale.

„Punctul 1: nici un fel de libertate. Articolul 8 al constituției — care garantează libertatea cuvîntului — este suspendat în mod practic... Partidele de opoziție nu au nici un fel de existență legală. Este interzisă orice formă de organizare. Delgado citează ca un exemplu al lipsei de libertate democratică faptul că împotriva scriitorului Aquilino Ribeiro a fost întentat un proces deoarece a scris un roman ce descrie în mod realist înăbușitoarea viață din Portugalia.

Delgado continuă: „Punctul al II-lea: lipsa totală de simț moral, extinderea corupției”. Autorul relatează că „un medic care critică, oricît de puțin, regimul nu va mai putea pune piciorul piciorul într-un spital; fără a depune jurămîntul de credință nimeni nu capătă de lucru”. Corupția este un fenomen curent în Portugalia. Favoriții regimului fascist au acumulat enorme bogății prin afaceri ilegale.

Ce de-a treia parte a articolului lui Delgado se referă la situația economică. Tăbulul falșit este zgud

ÎN OCCIDENT: TINERETE FURATĂ

Cum trăiesc tinerii în Europa occidentală și ce încearcă să ascundă presa burgheză

Ce poate oferi capitalismul generației tinere? Această întrebare și-o pun tot mai mulți tineri care au născut de a trăi în lumea unde domnește puterea capitalului. Această întrebare, care devine tot mai insistentă în rândurile unor mase largi de tineri din Occident, îi neliniștește profund pe apologeții falimentari ai capitalismului. Dumnealor încearcă de aceea să zugrăvească cât mai idilic, cât mai grandafant trairul tineretului din lumea capitalistă în speranța că astfel vor reuși să-i deruteze, să-i înșele pe cei tineri. O asemenea încercare a făcut recent săptămânalul american „Newsweek” care a dedicat mai multe pagini situației tineretului din Europa occidentală. La fel au procedat și alte publicații occidentale care au ocolit cu bună știință problemele majore ale generației tinere din lumea capitalistă.

Oare cum trăiesc tinerii în Europa occidentală, care sînt grijele și preocupările lor, care este adevărul despre viața lor? Ne pppunem să răspundem acestor întrebări prin fapte relatate cotidian de însăși presa burgheză care apare în Occident.

TINERI ÎNCOLTIȚI DE MIZERIE

Chiar de la început, articolul din „Newsweek” afirmă fără ezitare: „Noua generație de tineri este cea mai înrădăcinată din cîte au existat în Europa. Ea este cea mai sănătoasă generație, cea mai bine educată...”. Ce mai încoace, par a spune autorii, tineretul vest-european nu mai poate de aștia îmbelșugare! Și ajung pînă acolo încît afirmă că tinerii devin delinvenți... datorită îmbulțirii.

Referindu-se la Anglia, articolul reproduce declarația unui om de afaceri care afirmă că în ultimii ani salariile tinerilor au crescut mai mult decît costul vieții și, în consecință, nivelul de trai al tineretului s-a ridicat. De la un patron nici nu ne puteam aștepta la alt răspuns. Altul ar fi fost însă răspunsul dacă ci întrebare ar fi fost unul dintre tinerii muncitori care lucrau la patronul cel mulțumit de sine. Căci în Anglia în timp ce un muncitor adult, lucrînd tot anul și fără să-și ia concediu, câștigă doar 700 de lire, o muncitoare 377 lire, iar tinerii și tineretele și mai puțin, patronii se lăfăiesc în belșug și huzur. Astfel, directorul societății de automobile „Jaguar Cars Limited”

În aceste bordeie locuiesc muncitorii din Hamburg. Oficialitățile vest-germane au declarat însă că tinerii pot părăsi aceste „locuințe” pentru a se muta în... cazarmile oferite de Strauss, adică de a se înrola în Bundeswehr.

mele grele sau de a denatura faptele, redactorii de la „Newsweek” mai au și o extraordinară capacitate de a uita cele scrise de la o pagină la alta.

Iată de ce pe parcurs multe afirmații se contrazic în mod flagrant. Vorbim despre tinerii francezi în material se arată: „Fără îndoială că ei dorm să primească o educație, numai că găsesc condiții grele, lipsă de cadru didactic datorită salariilor mici ale acestora. Ei sînt porniți împotriva lipsei de locuințe. Dacă vor să se căsătorească sînt nevoiți să locuiească cu părinții lor sau înghesuși în încăperi mici, lipsite de cele mai elementare necesități (încălzire, baie etc)”. Însă nu cu multe rânduri mai sus era scris la pildă: „Noua generație de tineri este cea mai înrădăcinată din cîte au existat în Europa!”.

Despre R. F. Germania „Newsweek” afirmă textual că este țara în care s-a produs un „miracol al bunelor stări materiale”. El bine, darul „Vorwärts” care apare în această țară cu o bunănotă „miraculoasă” scrie: „Exploatarea tineretului în Germania occidentală a căpatat forme care amintesc de capitalismul primitiv”.

că un ciuștig lunar cu mult sub nivelul minim al necesităților de viață, iar 50 la sută nu răspund că n-au un loc de muncă sigur. O altă anchetă, a Camerei de Muncă din Roma, a scos la iveală că 65 la sută dintre ucenicii muncesc 9-10 ore pe zi, iar 20 la sută peste 10 ore.

Despre lipsa de școli, despre scumpetea manualelor școlare, despre grădinițele infecte care constituie adevărate focare de epidemii, despre părinții care își vînd copiii unor traficanți americani pentru că nu au cu ce să-i hrănească, despre locuințele făcute din bidoune de benzină și carton în care dorm înghesuși zeci de copii laodată cu adulții „n-a ajuns” nici un zvon la urechile stîmtoilor redactori.

Trebue să mai arătăm că materialul din „Newsweek” deși se ocupă de viața tineretului din principalele țări capitaliste din Europa occidentală, omite să vorbească despre altele, de pildă, Spania și Portugalia. Omissionea nu-i întâmplătoare. Se știe că în aceste țări nivelul de trai al populației este extrem de scăzut, fapt care se răsfrînge din plin asupra vieții tineretului. Și „Newsweek” și-a propus orice numai să arate situația reală a tineretului din țările vest-europene și și-a proștat.

CONSECINȚELE UNEI SINISTRE „EDUCAȚII”

Am văzut care sînt condițiile materiale pe care societatea capitalistă le oferă marii majorități a tineretului. Cum se prezintă situația în ceea ce privește hrana spirituală a aceluiași tineret? Guvernele statelor burgheze, marile monopoliuri, toți acei care stăpînesc din exploatarea oamenilor muncii întreprind tot felul de acțiuni menite să perpetueze această situație. Cursa nebucască a înarmărilor, măsuri de „raționalizare” și „dirijare” a economiei, exploatarea țărilor slab dezvoltate prin exportul de capital, singeroasele războaie coloniale, măsurile represive împotriva luptei muncitorilor, — iată acțiuni menite să asigure unui pumn de magnăți ai industriei și finanțelor profituri ridicate. Burghezia are nevoie de tineri care să poată fi manevrați cu ușurință, care să nu opună rezistență împotriva acestor acțiuni ci, dimpotrivă, să se angreneze conștient sau inconștient în înlăturarea lor.

Către acest țel tinde întreaga „educație” făcută tineretului în țările Europei capitaliste.

Prin intermediul materiilor predate în școli, al literaturii de uzină, prin intermediul radioului, cinematografului, televiziunii etc., tineretul este învățat să nu

gîndească, ci să ucidă, să jefuiască. Isteria războinică face ravagii, primele victime fiind tinerii.

Tineretului îi este inoculat cultul violenței, al banului, cultul brutei, al asasinului pentru care crima este o virtute. Descompunerea morală, pervertirea celor tineri este o parte integrantă a sistemului „educativ” apusean. Un tineret astfel educat poate fi pus fără dificultăți să tragă în muncitori, poate fi folosit drept carne de tun în războaiele de jaf, poate fi utilizat drept masă de manevră.

Dacă acești tineri, mutilați spiritualmente, devin criminali și delinvenți de drept comun, nu-i nimic — afirmă diriguitorii burghezi — sînt închisori, iar dacă cele existente nu ajung, se construiesc altele.

Nu înreg tineretul cade pradă acestei „educații”. Dimpotrivă, în țările capitaliste există din ce în ce mai mulți tineri care și dau seama de toată putreziciunea unui asemenea mod de viață și care luptă activ pentru obținerea de drepturi democratice, pentru o viață omenească. Ei reprezintă adevărată generație a viitorului. Însă, din nefericire, numărul tinerilor oțărîți de „educație” și protejiza burgheză este ridicat. Jafurile criminale, huliganismul comise de acești tineri reprezintă fenomene de amploare și sînt o consecință directă a mult trimbitatului mod de viață capitalist și a „educației” promise de tineri în societatea în care domnește bunul plac al banului.

Iată care sînt roadele „educației” pe care o primește tineretul în unele țări din Europa occidentală, așa cum le înfățișează chiar presa burgheză. „Newsweek” afirmă că tineretul Europei occidentale este „bine educat”. Să vedem cum arată în practică această „bună educație”...

Ziarele engleze au publicat fotografiile a doi tineri. Chipurile lor nu trădau nimic neobișnuit. La fel de bine ca și oricare alții, ei ar fi putut fi autorii unei descoperiri, vreunui act de eroism. Dar roadele educației pe care oriunde ea capitalistă le-a servit-o au făcut din ei niște ucigași. Da, acești studenți pe nume Francis Forsythe de 18 ani și Norman Harry de 23 de ani simteau pare-se nevoia de a se „distra”. Și atunci l-au prindit pe tînărul Allan Jee în vîrstă de 23 de ani, au tăbărit pe el, l-au doborât la pămînt și l-au tercuțat creierii pe pavaj cu căldiele!

În Anglia o treime din totalul crimelor din ultimii ani au fost comise de tineri sub 21 de ani. Butler, ministrul Afacerilor Interne al Marii Britanii a declarat în Camera Comunelor cu prilejul discuțiilor asupra unui proiect de lege în care se preconizează intensificarea măsurilor de pedepsire a delinvenților, că acestea toate sînt cerute de „împrejurări destul de triste”. În urma hotărîrilor luate, guvernul urmează să sporească forțele polițienesti, urmează să construiască noi închisori și lagăre de corecție. Dar care sînt „împrejurările destul de triste”? Nu curva în loc de construcție de închisori, guvernul englez ar fi făcut mai bine să se ocupe de

construcția unor lăcașuri de cultură destinate celor tineri? Nu ar fi fost mai bine să interzică otrăvirea influență pe care o exercită comisiunile, de pildă?

În Germania occidentală sîmțînța violenței sîdită și îngrijită de cercurile revanșarde de la Bonn dă roade cumplite. Buletinul de presă al Departamentului Presei și Informațiilor de pe lângă guvernul R. F. Germania a publicat în iunie 1960 datele oficiale ale statisticii crimelor pentru anul precedent. Potrivit acestora în anul 1959 au fost înregistrate 1.951.290 crime și încălcări ale codului penal. Acestea au fost săvîșite de 5.441 fete și 35.800 băieți între 6-14 ani, 10.754 fete și 92.810 băieți în vîrstă de 14-18 ani, 15.287 tineri și 142.631 tineri de la 18-21 ani. Restul crimelor și infracțiunilor au fost comise de cei ce au depășit această vîrstă.

Sub titlul grîtor „În Franța au fost bătute toate recordurile criminalității” revista franceză „Carrefour” încearcă să scelve cauzele care au făcut ca tineretul francez să dețină „capul de afiș” al criminalității juvenile în Europa occidentală, arată că aceasta se datorește în cea mai mare parte lipsei de educație, otrăvirii sufletului acestei generații. „De ani de zile, arată revista, nu s-a făcut nimic serios pentru a favoriza o educație sănătoasă a copiiiilor. În Franța morala, instrucția civică, toate acestea sînt astăzi ca ceva învechit. Lipsa educației cetățenești și sportive a tineretului, a fost înlocuită cu whisky-ul, filmele cu gangsteri și jocurile de noroc”.

Cazurile pe care le-am enumerat; poartă pecetea aceluiași element, un element comun — modul de viață capitalist cu toate rachiile lui. Ele sînt o consecință a „educației” pe care societatea capitalistă în descompunere le-o servește cu scopuri bine determinate, tinerilor.

TINERI CARE LUPTĂ PENTRU UN VIITOR LUMINOS

In partea din articolul revistei „Newsweek” care se referă la R. F. Germania se vorbește despre „pasivitatea tinerilor”. Oare despre ce „pasivitate” este vorba? Cînd tinerii vest-germani spun „Iată noi!” (Obne uns) la ce se referă? Un

Făcînd pe placul generalilor de la Bonn, revista americană „Newsweek” pune în gura unor tineri asemenea cuvinte: „Nemșii nu sînt încă mături pentru democrație, așa încît probabil e mai bine ca ei să fie ținuți departe de politică” sau „noi sîntem o generație fără nici un țel în viață, nu știm ce vrem”.

Desigur, revanșardilor le-ar place foarte mult ca vest-germanii simpli să poată fi ținuți departe de politică, le-ar place ca tineretul să nu știe ce vrea. Numai că partea cea mai conștientă a tineretului vest-german, ca și a tineretului din celelalte țări din Europa apuseană, își dă tot mai mult seama de primejdia pe care o reprezintă înarmarea Germaniei occidentale precum și politica agresivă a blocului atlantic. De aceea tot mai mulți tineri se opun poliției nesăbuite de pregătire a unui nou război. Tineretul vest-german nu vrea să mai alujească drept carne de tun în îndeplinirea planurilor războinice ale imperialiștilor vest-germani și americani. De aceea, mi, dintre ei trec frontiera în R. D. Germania refuzînd să se înroleze în Bundeswehr. Chiar în Germania occidentală, tinerii întreprind acțiuni curajoase care demască nazismul și pe promotorii săi actuali. Astfel, Uniunea Studenților Socialiști din R.F.G., Uniunea Studenților liberali și alte organizații din Berlinul occidental au organizat în acest oraș o expoziție consacrată dezvăluirii judecătorilor nazisti care ocupă astăzi funcții de răspundere în organele de justiție ale R. F. Germania.

În Ianuarie a.e. Comitetul tineretului de luptă împotriva războiului atomic a strîns 4000 de semnături în rîndurile locuitorilor din Westfalia. Aceste semnături erau îndreptate împotriva construirii de baze de rachete în această regiune. Tineretul democrat vest-german se pronunță de asemenea împotriva filmelor și altor producții artistice occidentale care au o influență nefastă asupra sa. Recent a avut loc o demonstrație a tineretului în semn de protest împotriva reprezentării în R. F. Germania a filmelor americane cu gangsteri. Tinerii cinstiți consideră, pe bună dreptate, că reprezentarea unor asemenea filme contribuie la creșterea numărului infracțiunilor.

Împotriva planurilor aventuriste ale militaristilor se pronunță de asemenea tinerii din Franța, Anglia, Belgia, Italia și din alte țări occidentale. Aceștia organizează manifestații antiimperialiste, campanii de strîngere de semnături pentru pace și altele. Ei sînt acei tineri care și agonisesc trairul prin muncă, tineri care vîd la ce marșam duce „modul de viață capitalist”. Ei se opun cu fermitate poliției înarmărilor atomice, bazei militare străine alături de căminele lor. Ei doresc pace, fiindcă știu că tînără generație are nevoie de mai multe școli și nu de închisori mai încăpătoare. Astfel tineretul englez cere forme de

Tineretul francez se pronunță cu hotărîre împotriva războiului din Algeria. Autoritățile colonialiste franceze reprimă brutal aceste manifestații. Fotografia noastră înfățișează o scenă tipică: un jandarm lovește în mod bestial un student care împreună cu un grup de colegi a manifestat împotriva fascismului și pentru pace în Algeria.

invățămînt, se pronunță pentru apărarea drepturilor ucenicilor din uzine, protestează împotriva poliției duse de guvernul britanic în problema instalării de baze americane de rachete în Scoția. În Franța, tineretul luptă activ pentru obținerea de condiții de muncă și de studiu omenești, luptă împotriva singerosului război din Algeria. Zeci și sute de demonstrații ale tineretului care au avut loc pe străzile Parisului, Lyonului și în alte orașe, au arătat voința tineretului de a se pune capăt aventurilor colonialiste din Algeria.

În Italia a avut loc de curînd o adunare a tineretului din regiunea Apulia convocată în semn de protest împotriva amplasării bazelor americane pentru arma rachetă în această regiune. Participanții la adunare au hotărît să se opună cu fermitate staționării de trupe ale N.A.T.O. pe teritoriul Italiei și să-și unească eforturile în lupta pentru slăbirea încoadării internaționale. Pe străzile Romei au avut loc la sfîrșitul anului trecut numeroase demonstrații ale elevilor de la școlile medii și ale părinților acestora care au protestat împotriva lipsei de locuințe pentru școli. Demonstrații similare au avut loc și în alte orașe ale Italiei.

Aceștia sînt doar o mică parte din faptele ce ar putea fi citate. Ele demonstrează că în pofida afirmațiilor făcute de presa occidentală cu privire la „pasivitatea” tineretului din țările Europei apusene, tinerii dovedesc dimpotrivă că sînt conștienți de faptul că trebuie să lupte activ pentru a obține dreptul la o viață mai bună, pentru democrație, pentru pace în lumea întreagă.

Masele largi ale tineretului din Europa occidentală nu pot fi confundate cu feciorii de bani-gata sau cu derbedeii crescuți la școala huliganismului. Milioane de tineri din lumea capitalistă luptă din greu cu viața crudă dar nu-și pierd speranța. Luptă pentru un viitor luminos. Ei sînt însuflețiți de minunatul exemplu al vieții ferice a tineretului din lumea socialistă. Tot mai mulți dintre ei găsesc calea luptei juste, calea făuririi unui viitor pe măsura speranțelor lor tineresti.

ION D. GOIA
GH. CHIDU

Datorită condițiilor grele de muncă, muncitorii italieni au organizat numeroase greve. Printre acestea, de a turgătorilor din Milano, la care au participat mii de muncitori vînșnici și tineri. Fotografia înfățișează un aspect mîncăoz în rîndul cîtoroa

ted” care primește un „salariu” de 100.000 lire sterline anual, directorii unor filiale ale aceluiași societăți care au un „salariu” de cîte 50.000 lire sterline anual, președintele Societății producătoare de azbest „Turner and New All” cu un „salariu” de 60.000 lire sterline anual, pot spune cu mîna pe inimă că veniturile lor au crescut. Sînt doar veniturile de 250-300 de ori mai mari decît ale unui tînăr muncitor. Cu toate acestea „Newsweek” continuă să afirme cu seninătate despre tineretul englez că acesta ar avea un „surplus de bani”... Desigur, există și asemenea tineri, dar aceștia sînt feciorii de bani-gata, al căror pînăgi pot să joneze în voie cu ocurele. Ei reprezintă o minoritate infimă. Dar marea majoritate a tineretului englez, are acest „surplus de bani” pentru a-și procura „tot ce dorește”? Să apelăm la faptele. Uniunea Națională a Studenților din Anglia a efectuat recent un studiu asupra condițiilor de locuit ale studenților englezi. S-a constatat cu această ocazie că mulți dintre studenții din țara lui Dickens trebuie să se mulțumească cu locuințe în becuri părăsite sau autobuse scoase din uz. Să-și alegă oare acești tineri asemenea locuințe pentru motivul că au „surplus de bani”?

Ziarul londonez „Times”, referindu-se la tinerii care nu găsesc de lucru, scrie: „De-a lungul și de-a latul țării numeroase firme informează asupra cozilor formate de tinerii care așteaptă să fie angajați ca ucenici. Dar numărul posturilor devine tot mai mic, pe măsură ce industria trebuie să facă față crizei”.

Redactorii de la „Newsweek” n-aveau decît să citească ziarele britanice pentru a afla că înalta societate engleză se interesează mai mult de animale, în special de cîini decît de copii, creînd 150 de societăți, ligi și asociații pentru ocrotirea animalelor, 110 clinici și 135 de ambulatorii pentru animale, 6 aziluri pentru cîini, în timp ce cămine și creșe pentru copiii oamenilor nevoiași sînt rare, iar în unele părți ale Angliei copii învață în școli construite cu 300 de ani în urmă!

Pe lângă pricezarea de a ocolii problemele grele sau de a denatura faptele, redactorii de la „Newsweek” mai au și o extraordinară capacitate de a uita cele scrise de la o pagină la alta.

Studenții parizieni împreună cu profesorii lor au manifestat la începutul lunii februarie pe străzile capitalei franceze cerînd „mai multe amfiteatre și mai puține tunuri” și asigurarea unor condiții de studiu pe măsura nevoilor.